Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

DÜNYASI

46

300 TL. (KDV dahil)

Atatürk ve 19

Uzaylılar aramızda...

Bilim, şifacıları gözlüyor

Ejderha patikaları

Yedi yıl yandılar

KARACAN

Bilinmeyen
İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN
DÜNYASI

İçindekiler

	Sayfa
YEDİ YIL YANDILAR	1081
UZAYLILAR ARAMIZDA...	1086
ATATÜRK VE 19	1089
Ejderhalar EJDERHA PATİKALARI	1092
AFRİKA'NIN GİZLİ KENTLERİ	1096
BİLİM, ŞİFACILARI GÖZLÜYOR	1101

Gelecek sayıda

İslam ve kozmoloji
İslam bilim dünyası 4. yüzyıldan itibaren insan ve evren ilişkisini inceliyor. Bu çalışmalar sonucunda, insanın evrenin bir modeli olduğu anlatılıyor.
Sayfa: 1105

Yıldızlardan gelen işaretler
Uzun yıllardır uzaydan esrarengiz sinyaller geliyor. Bazı araştırmacılar, yabancı bir uygarlığın bizimle bu şekilde temas kurmaya çalıştığını öne sürüyorlar.
Sayfa: 1110

Okuyucu mektupları

Gerçekleşen rüya

1984'ün bir kış günüydü. Bir rüya gördüm. Rüyamda beni denize atmışlardı. Dibi çok berraktı. Suyun dibinde bir torba ilaç duruyordu. Üzerinde de bildiğim bir eczanenin adı vardı. Torbayı alıp, su yüzüne çıktım. Sonra uyanmışım. İki gün sonra, babam fotoğraf çekmek isterken, kar sularıyla coşmuş olan çayın içine düştü ve çok zor kurtuldu. Hastaneye kaldırıldı. Ben, babamın yanında beklerken, annem aynı torba ve ilaçlarla içeri girdi. Torbanın üzerinde yine o eczanenin adı vardı. Bu olayın etkisinden uzun zaman kurtulamadık.

Emel Bayramoğlu
Karabük-Zonguldak

Gökteki Türkiye

1980 yılında, üç arkadaşımla okuldan eve dönüyorduk. Hava yeni kararıyordu. Yenişehir sahasının yakınlarında birden. bir şey dikkattimizi çekti. Tam karşımızdaki bulutun şekli, tam bir Türkiye haritası gibiydi. Hayretler içinde kaldık, bulutta Marmara Denizi bile çok net olarak belliydi. Bir süre izledik, sonra kayboldu. Kısa bir süre sonra, 12 Eylül Harekâtı gerçekleşti. Hâlâ merak ediyorum, bir haber miydi, yoksa bir rastlantı mıydı?

Sait Çelik
Sakızağacı Cad. Havabaş Sok. No: 4
Beyoğlu-İstanbul

Bilinmeyen her hafta 3 okuruna 3 fotoğraf makinesi veriyor

Uzun süredir devam ettirdiğimiz bedava bilgisayar kampanyasından sonra, şimdi de bedava fotoğraf makinesi veriyoruz. Her hafta üç okurumuza dağıtacağımız fotoğraf makinesi GOKO UF2. GOKO UF2 enstantane ayarını, diyafram ayarını, metre ayarını kendisi yapan, hatta filmi bile kendisi çeviren "dünyanın en akıllı fotoğraf makinesi". 7'den 70'e hemen herkesin rahatlıkla kullanabileceği özellikte. Kendinden elektronik flaşlı GOKO UF2 ile hayatınızın tatlı anlarını yıllarca albümlerinizde saklayabilirsiniz.

NASIL KATILACAKSINIZ

Aşağıdaki kuponu 26 Kasım 1985 Salı günü elimize geçecek şekilde adresimize gönderin. Yapılacak çekilişte kazanan okurumuzun adını 52. sayımızda açıklayacağız.

BİLİNMEYEN
GOKO UF2
fotoğraf makinesi çekilişi 7
Basın Sarayı,34410 Cağaloğlu/İstanbul

ADI-SOYADI: .....
MESLEK: .....
YAŞI: .....
ADRES: .....
.....

7. ÇEKİLİŞ

GOKO UF2 FOTOĞRAF MAKİNESİ KAZANAN ÜÇ OKURUMUZ

BİLİNMEYEN GOKO UF2 fotoğraf makinesi çekilişlerinden ikincisi 23 Ekim Çarşamba günü yapıldı. Kazanan okurlarımız: Çetin Çekin (Emeksiz Cad. 14 Malatya), Hüseyin Alışık (TPAO Bölge Jeoloji Müdürlüğü, Batman), Nurtan Şençimen (Mürted Hava Lojmanı, Ankara).

BİLİNMEYEN ■ Cilt: 4 ■ Sayı: 46 ■ Fiyatı: 300 TL. (KDV dahil) Kıbrıs'ta 370 TL.

KARACAN YAYINLARI A.Ş. adına sahibi: ALİ KARACAN ■ YÜRÜTME KURULU: ALİ SAYDAM ■ ENGİN KÖSEBAY ■ OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU
YAZI İŞLERİ: Genel Yayın Yönetmeni: ALİ SAYDAM ■ Yazı İşleri Müdürü: FAİK AKIN ■ Yazı İşleri Müdür Yardımcısı: ERCAN ALTAZLI ■ YAYIN KURULU: Ata Nirun, Cem Çobanlı, Prof. A.J. Ellison, Dr. J.Allen Hynek, Brian Inglish, Colin Wilson ■ Ankara Temsilcisi: ÖNDER ŞENYAPILI ■ İzmir Temsilcisi: ERKAN SEVİNÇ
İDARE: Genel Koordinatör: OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ Mali Koordinatör: ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU ■ İlan ve Halkla İlişkiler Müdürü: ESER NOYAN ■ Satış Müdürü: DÜNDAR INCESU
TEKNİK: Art Direktör: ERTAN GÖKEMRE ■ Teknik Müdür: NURETTİN ÖZAKSEL ■ Teknik Müdür Yardımcısı: M. SABİT UÇUK ■ Düzelti Servisi Şefi: SERRA TÜZÜN ■ Dizgi-Pikaj-Montaj: KARACAN YAYINLARI ■ Renk ayrımı: ORBİS-LONDRA, ÇALİ GRAFİK-İSTANBUL ■ Baskı: HÜRRİYET OFSET A.Ş. HALKALI/İSTANBUL ■ Adres: BİLİNMEYEN, Basın Sarayı|34410 Cağaloğlu/İstanbul. P.K. 1134 34437 Sirkeci/İstanbul. Tel: 527 00 34 - 526 69 00 Telex: 23360 ■ Ankara Bürosu: Tunus Cad. 6/4 06640 Bakanlıklar/ANKARA Tel: 18 20 15 Telex: 42512 MİLT TR ■ İzmir Bürosu: 1379 Sok. 59/215 35210 Alsancak/İZMİR Tel: 13 73 91 Telex: 52651 MİLT TR ■ Abone yıllık (52 sayı) 11.400 TL, 6 aylık 6.000 TL. ■ Posta ücretleri yayınevimize aittir. (Abone ücretleri posta havalesiyle gönderilebileceği gibi İş Bankası Cağaloğlu/İstanbul Şubesi nezdindeki 20 no'lu hesabımıza yatırılabilir).

© Copyright: Orbis Publishing Ltd. London, England ■ Türkiye'de yayın hakkı: KARACAN YAYINLARI

Yedi yıl yandılar!

Kendiliğinden yanan insanlar olayına çok benzer bir şekilde (Bkz. sayfa 52, 104, 159). İskenderun'da kendiliğinden yanan bir ev ve bir çocuk var. Ama, bu olayda farklı bir yön var. Çünkü yangınları çıkaranın kimliği biliniyor. Dr. Can Polat, bu olağanüstü olayı inceledi.

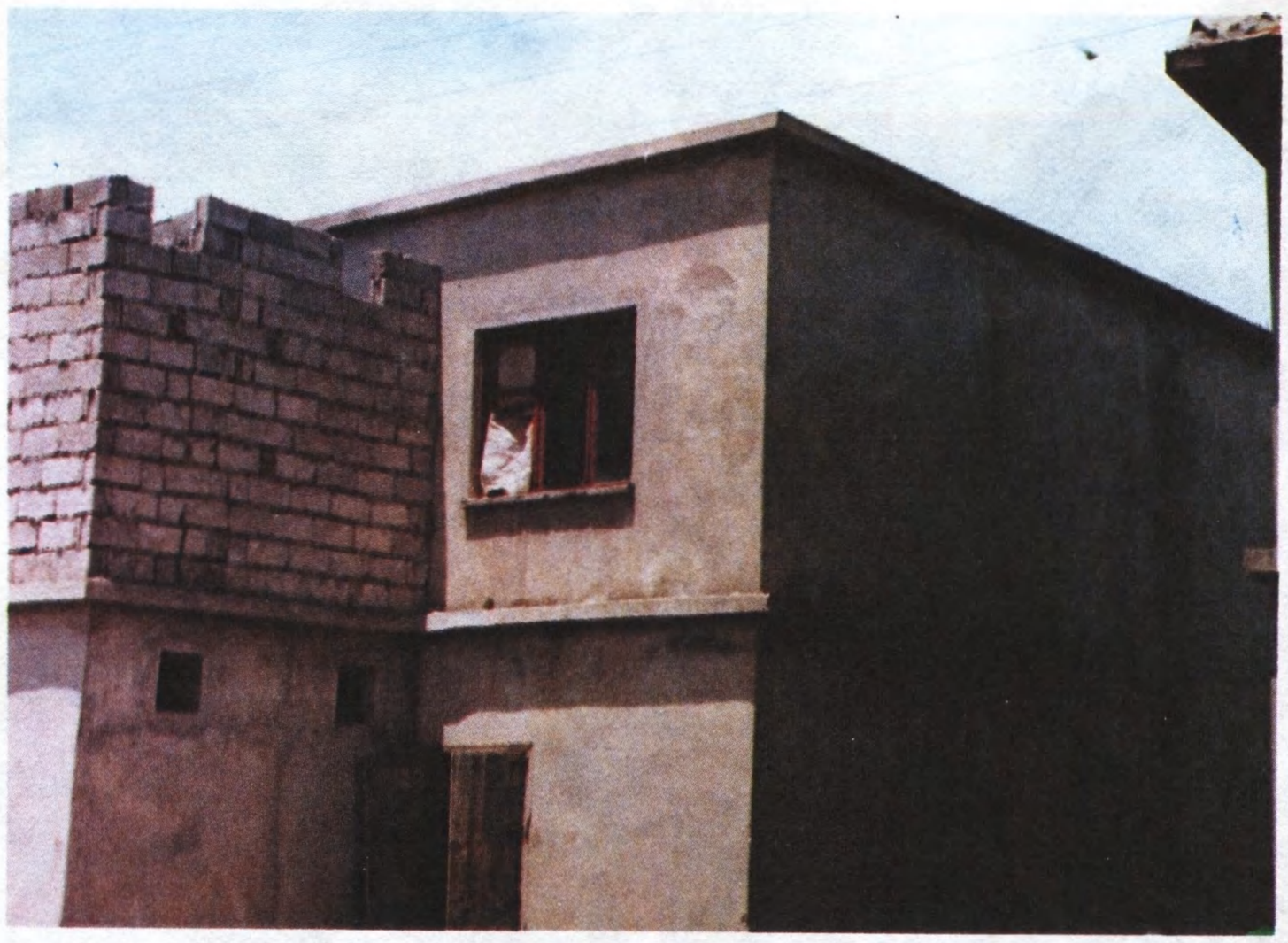

İSKENDERUN'DAN Karaağaç yönüne sapıldığında, yolun her iki tarafında irili ufaklı köyler uzanır. Konarlı köyü de bunlardan biridir. Ama, Konarlı köyünü diğerlerinden ayıran bir özellik var. Bu özellik, basit bir köy evinden kaynaklanıyor. Evin bir de adı var. Köylüler buraya "Yanan ev" diyorlar.

Ev, Deveci ailesinden **Cemil Deveci**'ye ait ve köyün merkezi bir yerinde. İki katlı, düz damlı bir ev. Bir diğer farklı yönü, evin köydeki çatısız tek ev olması. Bitişiğinde tek katlı bir ahır var. Eve karşıdan bakıldığında, gri sıva kaplı cephede yer yer duman veya is lekeleri görülüyor.

1976-1984 döneminde tam 8 yıl süreyle bu evde garip olaylar oldu. Olaylar gerek fiziksel olarak, gerekse psikolojik olarak son derece rahatsız edici. Buna rağmen, Deveci ailesi evi terk etmedi. Aile reisi Cemil Deveci'nin 1983'te ölmesinden sonra, eşi **Fehime Deveci** çocuklarıyla aynı evde yaşamını sürdürdü.

"Yanan Ev"in köydeki diğer evlerden farklı bir yönü var. O da damsız oluşu. İlk yangında dam yandıktan sonra, aile damı onartmamış, çünkü yine yanacağını düşünmüşler (üstte).

Çatı yanmaya başlıyor

Olaylar 1976'da başladı. Bir gece, tüm aile evdeyken, evin çatısı birden tutuştu ve yanmaya başladı. Yangın kısa bir süre içerisinde, tüm damı kapladı. Fakat, çok yakında bulunan komşu evin damına ve evin diğer bölümlerine geçmedi.

Yangın biraz kendiliğinden, biraz da komşuların yardımıyla söndürüldü. Sonra, araştırma yapıldı. Önce, bir elektrik kontağı sanıldı ama lambaların ve elektrik tesisatının kontrolünden sonra nedenin bu olmadığı anlaşıldı. Hiçbir arıza bulunamadı. Oysa, bir yangın olmuştu. Fakat nedeni tüm çabalara rağmen bulunamıyordu.

Rüyada gelen tehdit

Bu olayın hemen ardından, birkaç gün sonra, evin kızı **Aydın Deveci** bir rüya gördü. Sonra, bu rüyalar aynı içerikte bir dizi halinde devam etti. Birçok normalüstü rüyada olduğu gibi, bu rüyalarda da, "Şeyh" kılığında yaşlı bir adam görülüyordu. Yaşlı adam, genç kıza şöyle diyordu:

"Size bir kastımız yok ama köyün ileri gelenlerinden olduğunuz için size geldim. Tüm bu olayları, millete ve dünyaya ibret olsun diye yapıyorum."

Sonraki günlerde, rüyalar sıklaştı. Şeyh, her rüyada yer alıyordu. İsteği, hep aynıydı: *"Bazı hayır işleri yapılacaktır."* Tabii, Aydın Deveci'nin anlattıklarına önem verilmedi. İşte, yangın olaylarının artması bundan sonra söz konusu oldu. Şeyhin istedikleri yapılmadığı için ahırın bir bölümü kendiliğinden yandı.

Deveci'lerin çocuğu yanıyor

Evin çeşitli yerlerinin, ikide bir yanması sürüp durdu. Derken, Deveci ailesi acı bir olayla yüz yüze geldi. Bir öğleden sonra, Aydın Deveci, üç yaşındaki kardeşi ile beraber öğle uykusuna yatmıştı. Uykusunda bir ses duydu: *"Kalk, dışarıdaki kazanı ateşten indir."*

Aydın, uyku mahmurluğu içinde, bu sesin aileden birine ait olduğunu sandı ve kalktı. Odadan çıkar çıkmaz, oda kapısı birden kapandı. Aydın Deveci, önemsemeden mutfağa gitti, kazanı indirip geri döndü ama tüm çabasına rağmen odanın kapısını açamadı.

Sonra, aile fertlerini çağırdı. Uzun bir uğraşmayla kapı açıldı. Fakat karşılarındaki manzara dehşet vericiydi. Küçük çocuğun yattığı yatakta bir yangın çıkmış ve çocuğun kolları ileri derecede yanmıştı. Hemen hastaneye kaldırıldı ama, kurtarılamadı.

Yetkililer çaresiz kalıyor

Olaydan sonra, Cemil Deveci savcılıkta gözaltına alındı. Fakat, ortada suçlayıcı bir kanıt olmadığı için serbest bırakıldı. Bir zaman sonra büyük acı kaybolmadan, yangınlar yine başladı. Bu kez Deveci ailesi yangınlara müdahale etmedi ve hemen polis çağırdı, fakat onlar gelmeden yangın kendiliğinden söndü.

Ne var ki, evin pancurunda çıkan bir yangını, o sıra yakında bulunan polis görevlileri gördüler. Bu garip olaya tanık olan polisler,

Binanın dış cephesinde yangın izleri görülüyor (altta).

aile bireyleri hakkında kovuşturma yapmaktan vazgeçtiler. Çünkü, ortada onların da anlayamadığı bir olay vardı ve onlara göre Deveci ailesi bu olaylarda suçlu değildi.

Bu arada, yangın olayları yapının dışına çıktı. Evdekiler bir ara, evdeki teybin çalışmadığını fark ettiler. İçini açtılar ve teybin tamamen yanmış olduğunu gördüler. Derken, arkadan evdeki elbiseler ve yorganlar da yangın kervanına katıldılar.

Yabancıları yakmayan alevler

Yangınlar nerede çıkarsa çıksın, hemen hepsinde ortak, ilginç özelliklere rastlandı. Hiçbir yangın, herhangi bir insanın önünde başlamıyordu. Yangının çıktığı, dumandan veya kokudan anlaşılıyordu. Yanan cismin yanında ya da yakınında bulunan eşyalar bir zarar görmüyordu. Örneğin, gardıropta bir gömlek yanmaya başladığında, hemen yanında asılı duran diğer giysiler yanmıyordu.

Tanıkların anlattıklarına göre yanan eşya toprağa gömüldüğünde, yine sonuç değişmiyordu. Yani gömülü olan bir cisim bile oksijen almamasına rağmen yanmasını sürdürüyordu. Yanan eşyaların tamamının yandığı görülmemişti, daima bir parça sağlam kalıyordu. Evin dışında, sınırlı bir bölgede görülen yangın, bir süre sonra kendiliğinden sönüyordu. Tüm yanan yerlerde ve cisimlerde alev görülüyordu. Bununla birlikte anlatılan çok ilginç bir iddia var:

"Aileden biri aleve dokununca eli yanıyor, aynı hareketi bir komşu yani bir yabancı yaparsa eli yanmıyor."

Evi terk ediyorlar

Yangınlar artık dayanılmaz bir hale gelince, tüm aile evi kapayıp İskenderun'a gitti. İskenderun'a geldikleri gece, Aydın Deveci bir rüya daha gördü. Rüyada, yine o şeyh vardı ve tehdit ediyordu: *"Eve geri dönün, yoksa hepinizi yakarım."* Korkuya kapılan Deveci ailesi, evlerine döndüklerinde ahırda yanmış bir koyun ve bir dana ile karşılaştılar.

Bu olaydan sonra, artık kimse evi terk etmeyi düşünmedi. Artık, tüm aile iyiden iyiye korkmuştu. Ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Sonunda, rüyada, şeyh tarafından verilen tüm emirleri yerine getirmeye karar verdiler.

Fehime Deveci, bir gün yatak odasında, sandık üzerinde duran iki yorgandan duman çıktığını gördü. "Şeyh"den dolayı olduğunu düşünerek, öylece bıraktı. Sonra, yorganları açtığında, onların da diğer eşyalar gibi kısmen yanmış olduklarını gördü (altta).

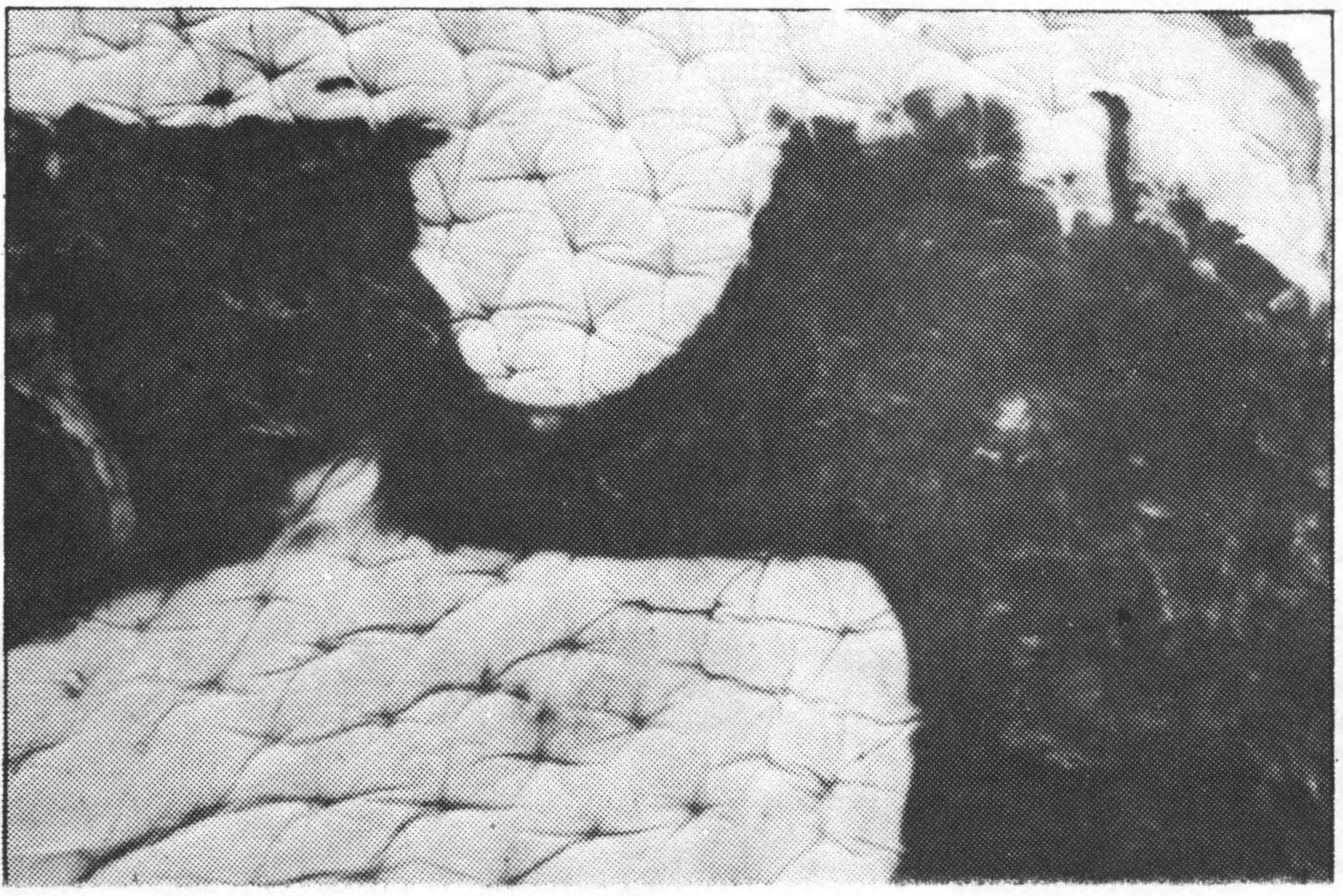

Şeyh, eğlenceyi bozuyor

Şeyhin verdiği emirlerden biri şöyleydi: *"Antakya Harabiye'de Dermaşta mahallesinde bir yatır var, oraya gidip ziyaret edeceksin. Üç gün dolduktan sonra da bir kurban keseceksin."*

Ertesi gün, ailenin gençlerini de alarak, kurbanla beraber adı geçen yere gidildi. İki gün bekleyip kurbanı kestiler. Fakat, içlerindeki korku artık bir paniğe dönüşmüştü. Çünkü, üç gün beklenmesi emrine uymamışlardı. Bunun üzerine, bir önlem olabileceğini düşünerek, Aydın Deveci'yi uyutmamaya karar verdiler. Kız, uyumasın diye de, oturup müzik çalmaya başladılar. Müzik sürerken, Aydın Deveci ayakta dolaşıyordu. Sonra birden yere kapaklandı. Enstrümanlardan biri olan cümbüş teli, sanki biri çekiyormuş gibi uzamaya başladı ve birden kopup yok oldu. Ardından darbuka patladı.

O gece, kimse uyuyamadı.

Olayların sonu

1976'da başlayan bu olağanüstü olaylar dizisi, 1983'te kesildi. Ama, bir şartı vardı. O şart, yine Aydın Deveci'ye rüyasında bildirildi.

"Her yıl Kurban Bayramı'ndan bir hafta sonra, 5 kurban kesilecek ve o zaman olaylar sona erecek."

Deveci Ailesi, o yıl, bu şartı yerine getirdi. Kurban kesiminden sonra herhangi bir olaya kimse tanık olmadı. Ama, evin içindeki ve dışındaki yanık izlerini aynen bıraktılar.

Enerji yüklenmesi

Araştırma dosyalarında bulunan, kendiliğinden yanan eşyalara ve insanlara ilişkin kayıtlar arasında, "Yanan Ev" olayı ayrı bir özellik taşıyor. Her şeyden önce, bu olaydaki yangınların ortaya çıkışı, yangınlar yoluyla bir nedene bağlanıyor. Yangınların genellikle belirli bir alanda sınırlanması, bedensiz varlıkların ve enerji transferlerinin etkisini akla getiriyor.

Bilimsel araştırmalarda, nesnelere enerji yüklenmesi olayının deneysel düzeyde kanıtlandığı biliniyor. O zaman, "Yanan Ev" olayı bu açıdan değerlendirilebilir. Bir cisim üzerinde, "eşikdeğer" adı verilen ısı dengesi aşıldığı anda, bir ateşin ya da yangının başlaması için elverişli koşullar doğabilir.

"Yanan Ev" olayında, hangi güç sayesinde bu eşikdeğerinin aşıldığı konusu, rüyada aranmalıdır.

"Yanan Ev" olayı, benzer olayların da incelenmesiyle, ortaya ilginç sonuçlar çıkaracaktır. Ama bu sonuçlar unutulmamalıdır ki, kendine özgü bilimsel yasaları da beraberinde getirecektir.

Uzaylılar aramızda...

Uçandaire olaylarının son 20-30 yıl içerisinde yoğunlaşmasıyla birlikte, uzaylılar ile ilişki kurduklarını iddia edenlerin sayısının hayli çok olduğu görülüyor. Araştırmacılar bu tür olayların bir kısmının hayal ürünü olduğunu vurguluyorlar. Fakat bazı olayların da gerçek olabileceği üzerinde duruluyor. Aşağıdaki yazıda bir çiftçi ile 400 ışık yılı uzaklıktan geldikleri öne sürülen uzaylıların ilişkilerine yer veriliyor.

1975 YILI Ocak ayı başlarında, bir öğleden sonra, İsviçreli bir çiftçi olan **Billy Meier**, Zürih Kantonu'nun Hinwel bölgesinde bulunan evinin yakınında yürüyordu. Boş yolda, karşıdan karşıya geçerken, bu kırlık arazinin ne kadar geniş olduğunu düşünüyordu. Birden yalnız olmadığını fark etti. Garip bir vızıltı sesi duyuyordu. Başını kaldırdı ve bir uçandaire (Uçan gümüşi bir disk) gördü. Cisim, Meier'in tepesinde yavaşça dönüyordu.

Üç Pleiades uzay aracı bir İsviçre çayırının üzerinde. Billy Meier onların sayısız resimlerini çekti. 400 ışık yılı uzaktan dünyamıza geldiler. Bu dev uzaklığı aşmak için özel bir teknolojiye sahipler, onlara göre saniyenin çok küçük dilimleri ışık yıllarının aşılmasına yeterli oluyor (üstte).

Buluşma

Meier'in yanında tesadüfen bir fotoğraf makinesi vardı. Uçan cismin çeşitli resimlerini çekti, yere doğru alçalmadan önce onun 100 m kadar uzakta olduğunu sanıyordu. Cismin çapı, 7 metre kadardı. Onun yere iyice yaklaştığını görünce, daha yakından görmek için yürümeye başladı ama araca 50 metre kala bilinmeyen bir güç tarafından durduruldu. Sonra şaşkınlıkla baktı, cismin arkasında bir şekil belirmiş ve ona doğru yaklaşmaya başlamıştı.

Bu karşılaşma, Pleiades takımyıldızından gelen ziyaretçilerle, sayısı yüzü aşacak olan buluşmaların ilkiydi. Buluşmalarla ilgili olarak, Meier 3.000 sayfa not tuttu ve yüzlerce fotoğraf çekti. Başından geçenlere, **Ufo, Pleiades'ten İlişki** adlı kitapta geniş bir şekilde yer verdi. Sonraları, Meier olayı, uçandaire araştırmacıları tarafından tartışılan başlıca konulardan biri olacaktı.

Jung'un yeğeni tanık oluyor

Meier'in garip öyküsü ilk kez Amerika'da Arizona eyaletinin Tucson kentinde yaşayan, emekli Hava Albayı **Wendelle Stevens** tarafından incelendi. Söylediğine göre Stevens, olayı ilk defa, ünlü psikolog **Carl Gustav Jung**'un yeğeni olan bir bayan araştırmacıdan duymuştu. Stevens'in söylediğine göre bu bayan araştırmacı, dünyanın en büyük uçandaire

fotoğrafı koleksiyonuna sahipti.

1975'te olayı duyan bu kadın, yaşadığı yere 55 km uzaklıkta bulunan Meier'in evine ziyarete gitti. İki gün orada kaldı, Meier'in uzaylılarla sekiz buluşmasına tanık oldu ve diğer fotoğraf koleksiyonunu inceledi. Bazılarını Stevens'a yolladı, daha sonra 16 fotoğrafı yanına alarak Tucson'a gitti. Bu fotoğraflar için Stevens, şöyle diyordu: *"Olağanüstü fotoğraflar, böylesini daha önce hiç görmedim."*

Çocukluğunda başladı

Stevens ve Meier arasındaki mektuplaşma devam etti, Jung'un yeğeni bu ilişkide elçilik ve çevirmenlik görevi yapıyordu. Stevens, Meier'le görüşmesinden dokuz ay önce, onu görmeye karar verdi. Çünkü, Meier, son derece güzel, yeni fotoğraflar çekmiş ve yollamıştı. Meier'in çektiği fotoğraflara bakan herkes hemen oraya koşardı ama Stevens acele etmedi, zamanı gelince önce Londra'ya oradan da trenle İsviçre'ye gitti.

Oraya varınca ilk olarak, Meier'in uçandaire karşılaşmalarının daha beş yaşındayken başladığını öğrendi. O zamanlar, büyük bir uçandaireyi yöredeki kilisenin üzerinde uçarken görmüştü. 8 yaşına gelinceye kadar, kafasının içinde sesler duyuyordu. Sonra, yeni bir ses duymaya başladı. Bu ses ona rehberlik ve öğretmenlik ediyordu. Meier, 12 yaşında okulu terk etti ve tuhaf bir yaşama başladı. Otomobil yarışlarına katıldı, hırsızlıktan hapse girdi ve Fransız Yabancı Lejyonu'nda çalıştı.

"Dal Evreni"

Bir dönem sonra Türkiye'ye geldi ve Amerika adına uyuşturucu madde kaçakçılığının önlenmesi için araştırmacılık yaptı. Bu işte de iyi bir kazanç sağlayarak, İsviçre'ye geri döndü.

Meier, Hindistan'da tekkedeyken yine sesler duymaya başlamıştı. Bu defaki bir kadın sesiydi ve kendisinin "Dal Evreni"nden olduğunu söylüyordu. Hindistan'dayken yine bir uzay aracı gördü, resmini çekti ve ona göre bu dişi bir Dal ilişkisiydi. Dallarla olan bu ilişki, yaklaşık iki yıl sürdü ve Meier'e göre Dünya görevi tamamlandığı için sona erdi.

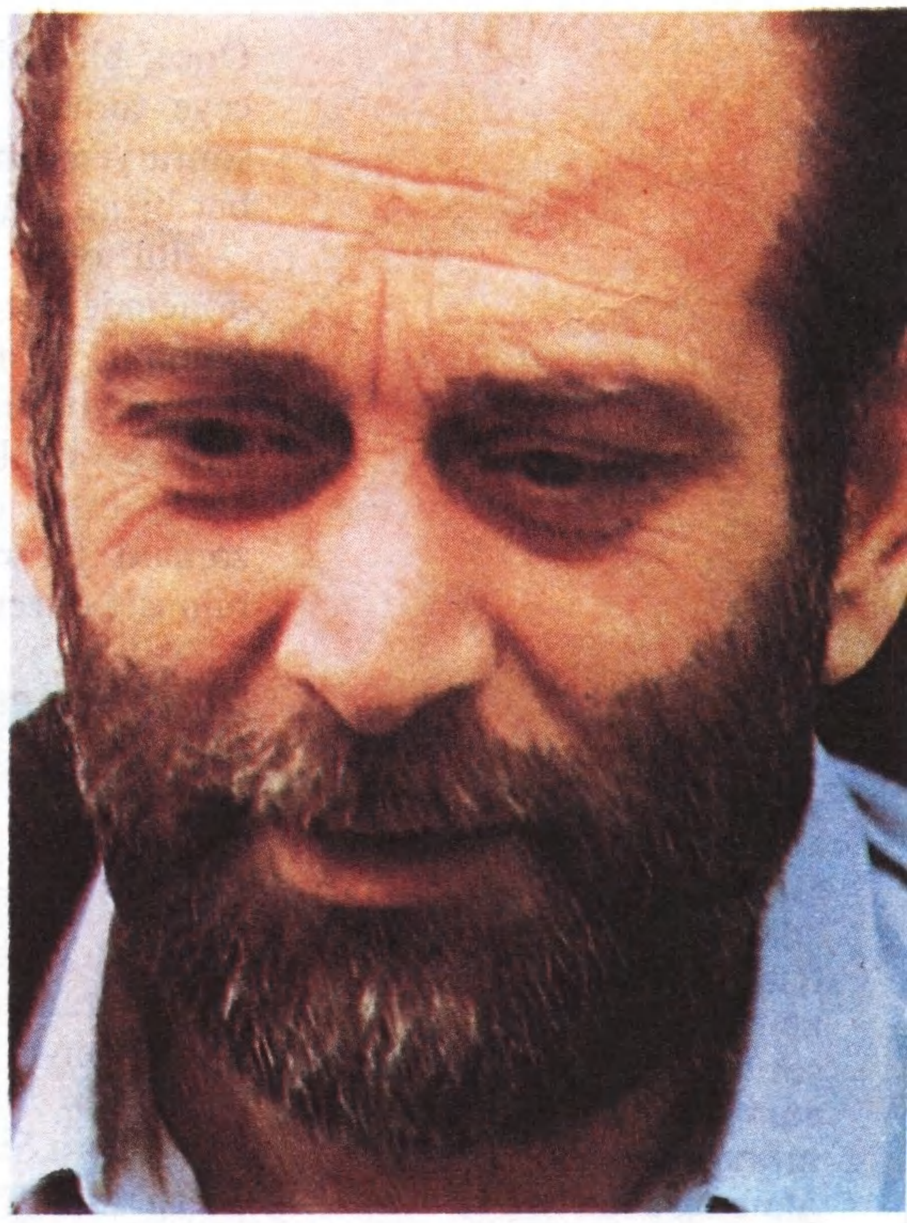

Billy Meier Pleiadesliler ile ilişkide bulunmadan önce, değişik ve garip olaylarla dolu bir geçmiş yaşadı. Yaşamının bir bölümünü hapishanede geçirdi. Yabancılar Lejyonu'nda bulundu. İddiasına göre, önceki yaşamında, o da bir Pleiadesliydi (sağda).

Pleiades uzay aracı. Meier'e göre bu araç, yıldızlararası uçuşa uygun bir yapıda. Fotoğrafta ortam, yer ve çevresel şartlar görülmüyor. Kuşkucular güvenilirliğini kanıtlamak ve olayı aydınlatmak için üzerinde çok çalıştılar (üstte).

Bir Pleiades uzay aracı, Meier'in motosikletinin ardından görülüyor. Meier zaman zaman, motosikletiyle çevrede gezinirken, tesirler aldığını söylüyor ve o zamanlarda uzaylılar ortaya çıkıyorlardı (solda).

Uzayda kurulan koloni ve konsey

Meier'in anlattıklarına göre, Pleiadesliler üç kişiydiler, adları **Semjase, Ptaah** ve **Asket**'di. Bunlardan ikisi kadındı. Meier'e ana gezegenlerinin adının Erra olduğunu Pleiades Takımyıldızı'nda küçük bir Güneş sistemi olan Taygeta'ya dahil olduğunu bildirdiler. Aslında Erra anavatanları değildi. Milyonlarca yıl önce uygarlıkları zirveye ulaşmıştı, Lyra Takımyıldızı'ndaki bir gezegende yaşıyorlardı.

Teknolojik güçlerini denetleyemez olmuşlardı, toplum çılgınlaşmış ve termonükleer bir savaş patlamıştı. Pleine adlı Lyralı bir grup, Pleiades Takımyıldızı'nda bir gezegen bulmak amacıyla uzaya çıktılar. Hyades Yıldızkümesi'ndeki, Vega yıldızında bir gezegene indiler.

Önce, bir koloni kurarak kendilerini güvenceye aldılar. Uzay araştırmalarını bundan sonra yeniden başlatarak Pleidesliler ile beraber bizim Güneş sistemimize ulaştılar.

Bu olay binlerce yıl evvel olmuştu. O dönemde, evrenin bizim bulunduğumuz bölümü, Andromeda Konseyi tarafından yönetiliyordu. Pleiadesliler, Planetler Birliği' nin üyesiydiler ve nüfusları 127 milyardı. Üstün insan değillerdi, bizim gibiydiler; ama zamanı yararlarına kullanmışlar ve ileri bir bilimsel düzeye varmışlardı.

Uzay üstü enerji

Pleiades Takımyıldızı, Boğa burcunun bir grubudur, çıplak gözle altı veya yedi yıldız görülebilir. Teleskopla ise yüzlerce yıldız sayılabilir. Dünya'dan 430 milyon ışık yılı uzaklıktadır.

Pleiadeslilere göre Dünya'ya yolculuk, Dünya zamanıyla 7 saat sürüyor ve bir tür uzay aracıyla yapılıyor. Bu olağanüstü uzaklık ancak ışık hızıyla aşılıyor, bu hız ise "Uzay üstü Enerji Sistemi" ile sağlanıyor. Kullanılan enerji türü "Takyon Teorisi"ne uygun (ışıktan hızlı hareket eden parçacıklar teorisi.) İtici güç, ışık fışkırtma sistemi tarafından, ışık hızının altında bir sonuç meydana getiriyor.

Meier daha fazla ayrıntı isteyince, kozmonotlar Dünyalı bilim adamlarının benzer sistemler üzerinde çalıştıklarını, değişik adlar kullandıklarını; ama aynı ilkeleri benimsediklerini söylediler. Pleiadesliler beş tür uzay aracı kullanıyorlar. Bunların üçü gezegenler arası yolculuklar, biri ise zaman yolculuğu için. Beşinci tip ise atmosfer araştırmalarında kullanılıyor.

Dünyalıların akrabaları

Peki, Pleiadesliler burada ne yapıyorlar? Daha da ilginci, neden Billy Meier gibi, küçük bir çiftçiyle, eski bir hırsızla ilişkideler? Kozmonotlara göre, amaç sessiz ve basit bir biçimde, Dünya dışı bir yaşama Dünya insanının inandırılmasıdır. Pleiadesli kadın Semjase daha ilk buluşmalarda şöyle diyor: *"Biz de mükemmellikten hâlâ çok uzağız ve aynı sizler gibi hiç durmadan hızla gelişiyoruz. Ne üstün insanlarız, ne de misyonerleriz. Dünya'da yaşayanlara karşı sorumluluk duyuyoruz, çünkü bizim atalarımız sizin atalarınızdır."* Akraba sayılmamıza rağ-

Güzel Pleiadesli bayan kozmonot Semjase. Hiçbir zorlukla karşılaşmadan, Meier'le iletişim kurdu. O ve arkadaşları kendi aralarında telepatik olarak konuşuyorlar. Meier'in sorularını ise, o söylemeden anlıyorlardı. Ama, cevap verirken aksanlı bir İsviçre Almancası ile konuşuyorlardı (altta).

Pleiades uzay aracı

Billy Meier'in fotoğrafları, beş ayrı türde uzay aracı veya uçandaire gösteriyor. Samjase tarafından anlatıldığına göre tümünün özellikleri farklı. Birinci tip araçlar yıldızlar arası yolculuk için göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir sürede, sayılamayacak ışık yılını aşabiliyor. İkinci tip, ışık hızının altında bir itici güce sahip, yakın gezegenlere yolculuk için kullanılıyor. Yapay yer çekimi oluşturulmuş. Çapı 7 metre, yedi kişi alabiliyor ama genellikle üç kişilik mürettebat oluyor. Semjase'nin açıklamaları şöyle: "Uzaygemilerimiz bir enerji perdesiyle korunmuştur. Kendiliğinden her tür etkiye ve oluşuma karşı bir direnç gösterirler, yıldızlar arası uçuşta, daha yüksek ve farklı boyutlara geçiş gereklidir. Eğer bir uzay aracı dış uzaya ulaşmaksızın, ışık hızını aşmaya kalkarsa, bunun sonucu hem araç, hem de mürettebat için felâket olur." Beşinci tür araç iki boyutta, çapları 3,5 ve 5 metre, uzaktan kontrol edilebiliyorlar, daha büyüklerine bir kozmonot binebiliyor ve sadece gezegenlerin atmosferik araştırmalarında kullanılıyorlar. Pleiades uzay araçları sürekli geliştiriliyorlar, birinci tip yüzyıllar önce değiştirilmiş, çünkü radyasyon sızıntısı yaptığı belirlenmiş.

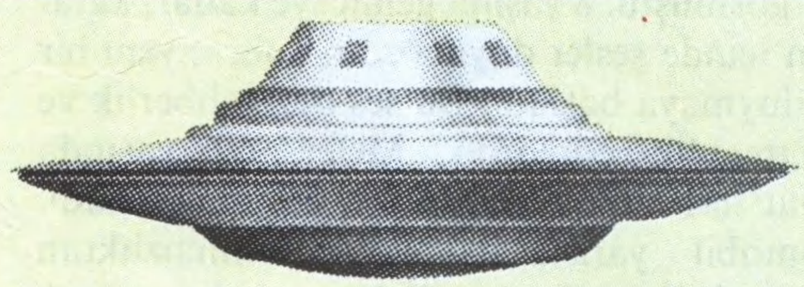

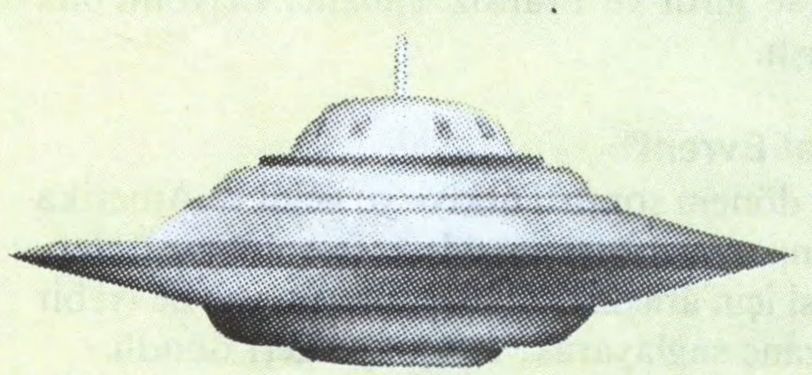

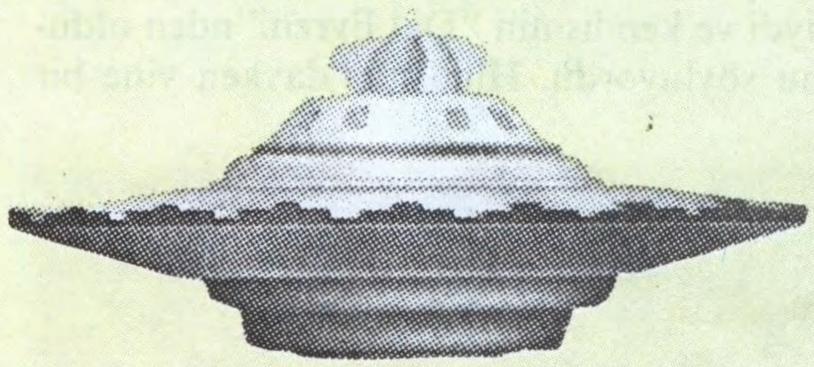

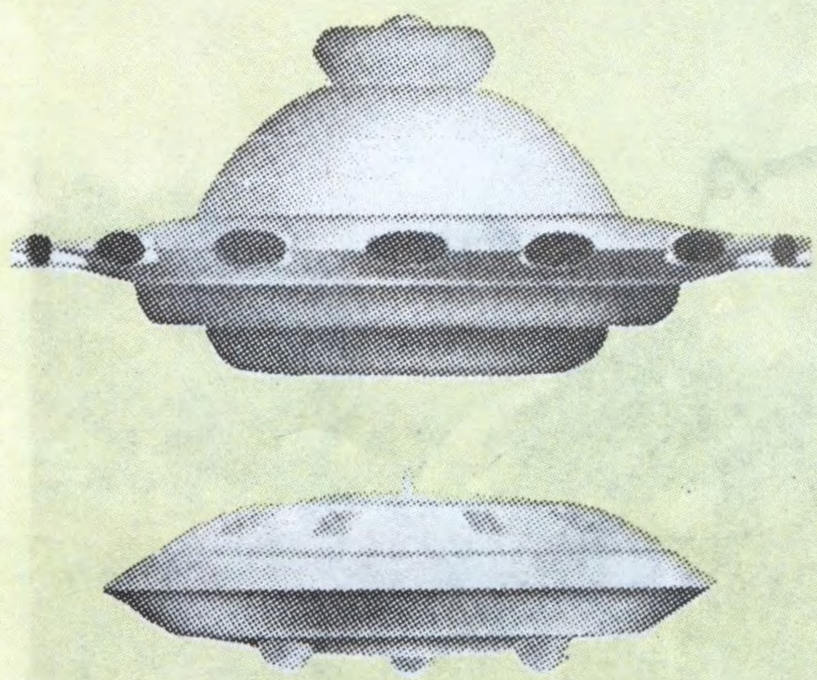

men Semjase fazla açıklamada bulunmuyor ama Pleiades misyonunun özelliğini anlatıyor.

"Bizler bir tür görevlileriz, uzayda yaşamın gelişmesini denetliyoruz, özellikle de insan ırkının. Bu sorumluluk içerisinde buradayız ve çeşitli dünyalılar ile temasa geçerek, belirli özelliği olan insanları seçiyoruz, onlara yol gösteriyoruz. Biz bunu, yalnız daha yüksek bir evrim için çaba gösteren yerlerde yaparız. Biz, evrende düşünebilen tek varlık olmadığımızın bilincindeyiz."

Tanrı ve Yaratılış

Meier'in anlatımlarına bakılırsa, kozmonotların bir ahlaki değerler sistemine bağlı olarak mistik anlatımlar kullandıkları görülüyor:

"İnsan, her şeyi Tanrı gücünün yarattığını bilmelidir. Yaratılış onun etkisiyledir ve her şey yerli yerindedir. Dünya'daki maddeci yaşam geçici bir olaydır, bir zaman sonra da yok olması kaçınılmazdır. Geçmişte olduğu gibi şimdi de Tanrı'nın evreni yaratışı sürmektedir. Evrenin kendisi olan ruh, varlığını, insandaki sevgi, bilgelik ve aslına olan uygunlukla açıklar."

Yaratıcı düşüncenin somutlaşması

"Bir oluşturucu fonksiyon taşıyan ana ve ilk hareket, varoluşları gerçekleştirirken kendi çevresini sarar ve kendini gizleyip, örter. Bu durum, maddi dürtüleri, kin, nefret, tamah ve savaşı dışarıda bırakır. Evren'in yaratıcı varlığı, var edişi sağlamak için düşünce ve hayal gücüne sahiptir. Bu düşüncenin kaynaktan bir ekrana yansıtıldığı düşünülürse, düşüncenin bir noktaya kadar sonsuz bir hızla yayıldığı ve yoğunlaştırıcı bir nitelik aldığı görülür. Yoğunlaşan düşünce, kademeli bir biçimde, düşünülen hale dönüşerek somutlaşır. Kaynaktan belli uzaklıktaki düşünce, önce yoğunlaşır. Bu olay, maddi olmayan düşünce zerrelerinin etrafında bir kabuğun oluşmasına benzer.

Bu kendini gizleme, örtme denebilecek yoğunlaşma sonucunda, zerrenin çevresinde oluşturduğu kabuk aynen atom çekirdeğinin pozitif elektronlarının, negatif yük içermesi gibidir. Zerrenin kabuğunda kaynağına zıt davranan bir özellik oluşur. Bu da kaynakta bulunmayan maddenin, kin, hırs, nefret gibi halleridir.

Uzayın diğer bölgelerinden Dünya'ya gelen bizim kız ve erkek kardeşlerimiz, Tanrı'nın adına uzun zamandır beklenen barışı, uygun ve içten bir bağlılıkla dünyaya getiriyorlar. Biz, yaratılıştan bu yana hiçbir olayda, hiçbir kimsenin adına hareket etmiyoruz. Vermek ve bağışlamak ancak liyakat karşılığıdır, gerekmedikçe ve liyakat görülmedikçe bağışta bulunmak zorunluluk değildir. Bu bir yasadır, var olan her şey (Yaşamın her formu), O'nunla ve O'nun bir parçası olarak Tanrı'nın kanunlarına bağlıdır ve O'na tabidir."

1975 Mart'ında Meier'in çektiği uçandairelerin fotoğrafı. Meier, uçandairelerin ara sıra havada ani sıçrayışlar yaptıklarını ileri sürüyor (üstte).

Girdaba tutulmuş otlar, uzaylılara göre bu girdaba uzay araçlarının iniş takımları neden oluyor (altta).

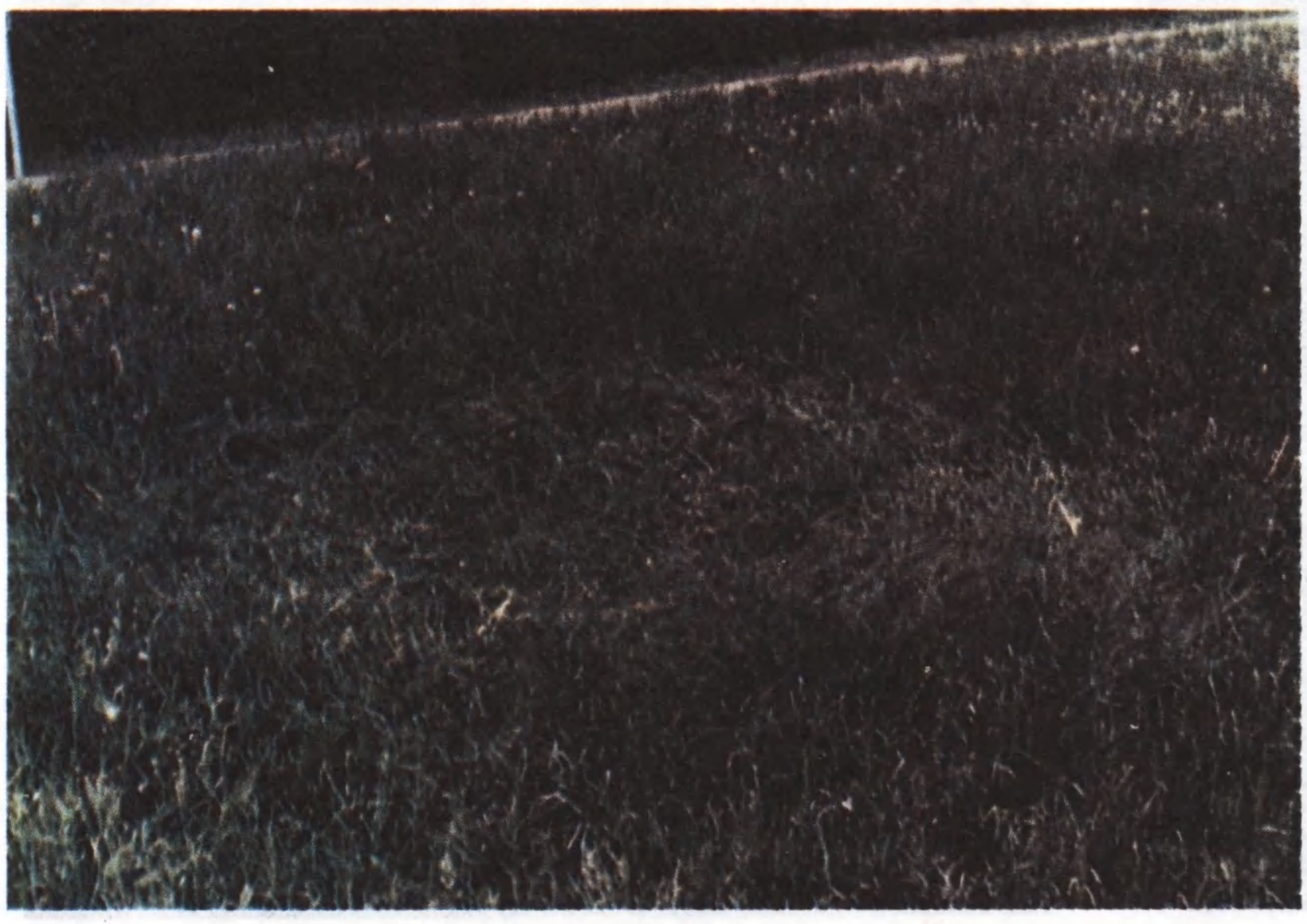

Meier'in önceki yaşamları

Fakat, niçin Meier seçildi? Wendelle Stevens bu cevabı bildiğine inanıyor: *"Ona söylediler, bu ilişki daha evvelki yaşamlarında başlamıştı yani Meier, çok daha önceleri başka bedenlerde yaşarken de aynı ilişki sürüyordu."* Bu tür bir düşünce, kuşkusuz Meier'den kaynaklanıyordu. Stevens bu yaklaşımı açıklamaya devam ediyor:

"Uzaylıların ataları, onunla Dünya'da daha önceki yaşamlarında ilişki halindeydiler. Meier onlardan biriydi ve kendi seçimini yaparak, evrimleşmek ya da manevi gelişimini hızlandırmak için Dünya'yı seçerek, burada doğdu. O zamandan beri Meier'in kullandığı ruhsal gelişim modelleri benzer tarzdaydı ve onların bilgi-

sayarına kaydedilmişti. Onu nerede olursa olsun bulabilirlerdi. Meier onlardandı ve onların misyonlarını tanıyordu, düşünceleriyle ve ruhsal yapısıyla bizlere göre onlarla çok daha iyi anlaşabiliyordu."

Boyut değiştiriyorlar

Pleiades bilgisayarı çok ilginç bir sistemdi. Öyle ki "ruhsal model kayıtlarını" kaydedebiliyordu. Ama bu modellerin nasıl bedenleştirildikleri kozmonotlarca da pek açık değildi. Pleiadesliler onlara bir tür değişim gücü yüklüyorlardı. Bu küçük düzenleme ile fonksiyonlarını dünyanın bulunduğu boyutta kullanabilir bir hale getiriyorlardı. Bu boyut ayarlaması yapılmadan hiçbir Dünyalı, Dünya dışı bir varlıkla ilişki kuramazdı. Sistem, doğru düşünce ortamını sağlıyor ve insanların titreşimsel alanlarıyla ilişki kuruluyordu.

1000 yıl yaşıyorlar

Yine anlattıklarına göre, Pleiadesliler ruhsal gelişim düzeylerini daha üst düzeye çıkarmak için çalışmaktadırlar. Telepatik güçlerini kullanıyorlar, düşüncelerinde uyum içindeler. Saf ve temiz düşüncenin aldanmaz gücüyle egzersizler yapıyorlar. Böylece, düşünce ayrılıklarını ve çekişmeleri kontrol edebiliyorlar. Gerilim ve tartışmalardan kurtulabilmeleri onlara, çok sıhhatli bir yaşam sağlıyor. Teknolojileri özellikle tıp alanında , çok ileri idi. Bu gelişim, Pleiadeslilere ortalama 1000 yıllık bir yaşam sağlıyordu.

Amaç anlaşılacak mı?

Bu yeteneklerine rağmen, Meier'in dikkatini çeken bir şey vardı. Kozmonotlar İsviçre-Almancasını garip bir aksanla konuşuyorlardı. Bundan acaba Pleiades bilgisayarı mı sorumluydu? Semjase şöyle diyordu:

"Biz bütün dünya dillerini konuşabilecek bir haldeyiz, hatta eskiden konuşulan dilleri de konuşabiliriz. Bilgisayara bilgi veririz, o da bize dil öğretme kursu hazırlar. Bu olaylar dil uzmanlarımız tarafından denetlenir. Bilgisayar benzeri bir araçla, merkezle ilişki kurar ve gerekli dili konuşuruz." Fakat bu açıklamaya rağmen, aksan konusu pek çözülemedi.

Soru hâlâ cevaplanmış değil, Pleiadesliler Meier'e tüm bu bilgilerle ne yapacağını söylediler mi? Amaç, Albay Stevens'le ilişkinin kurulması ve olayların yayımlanması mıydı? Stevens, hiç vakit kaybetmeden tüm verileri topladı. Fotoğraflar, kozmonotların Meier'e verdikleri metal parçaları, topraktaki uçandaire izleri, filmler, bant kayıtları, resimlerin bilgisayar analizleri. Tüm bunlar için, İsviçre'de Meier'le beraber 62 gün çalıştı. Çünkü en önemli sorunun cevabı bekleniyordu.

Günbatımında uçandaireler. Bu iki fotoğraf, çok kısa aralıklarla çekildi. Görüldüğü gibi, iki ayrı tip uçandaire Meier'in çiftliği üzerinde manevra yapıyorlar. Uçandaire araştırmacılarına göre bu resimler, görülmeye değer derecede olağanüstü ve gerçektir. Ama Albay Wendelle Stevens, bazı uzmanların, "gerçek olmak için aşırı güzel" sözlerine karşı fotoğrafların güvenilirliğini savunuyordu. Öte yandan fotoğrafların sahte olduğunu öne sürenler de çoğunluktaydı (altta).

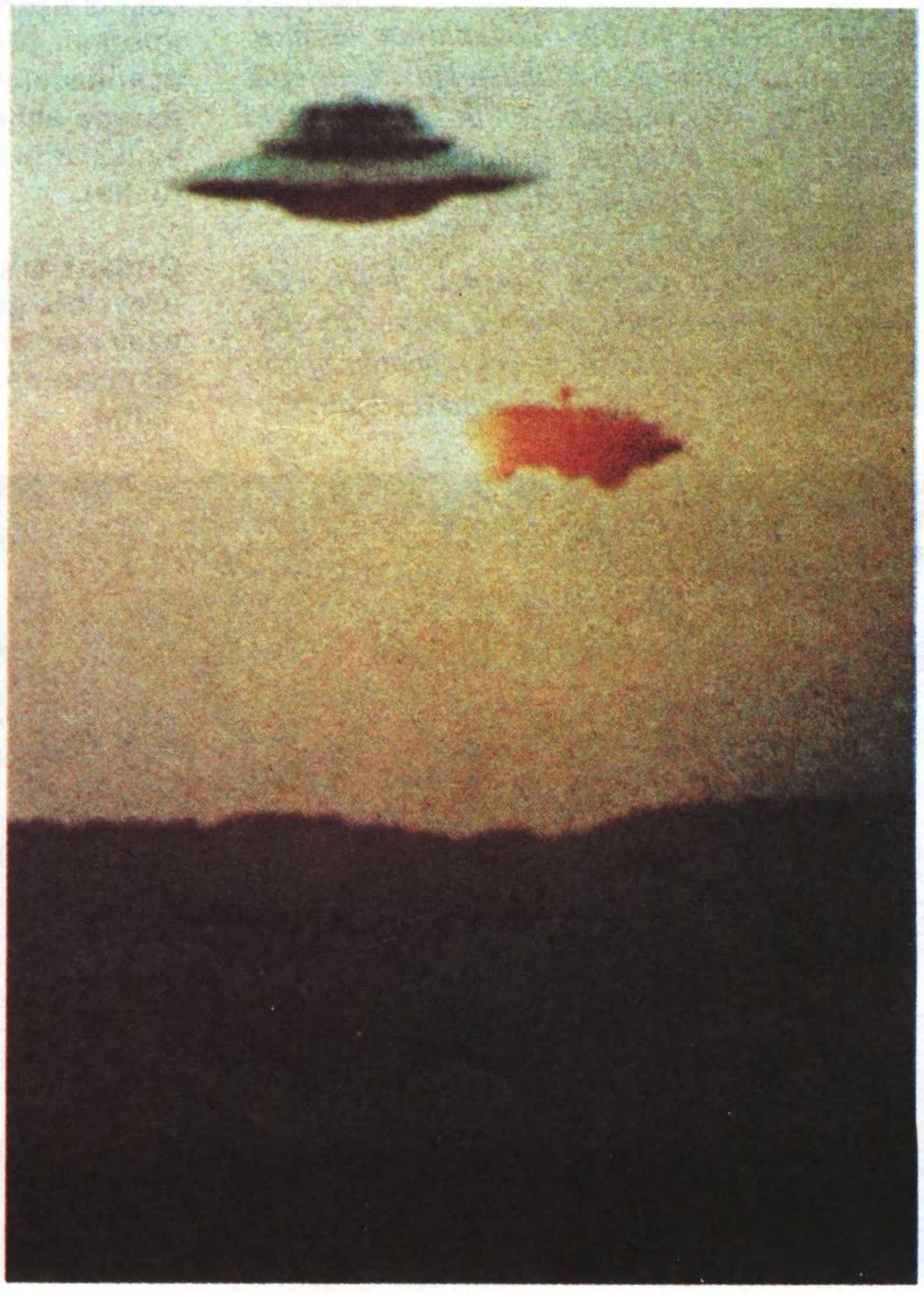

Atatürk ve 19

Atatürk'ün yaşamında etkisi olan gizemli sayılara daha önce değindik (Bkz. sayfa: 441). Bazı araştırmacılar özellikle 19 sayısının Atatürk'ün yaşamının önemli dönemlerinde belirdiğine dikkat çekiyorlar. Arkadaşımız Ata Nirun bu konuda yapılan çalışmaları derledi.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN kurucusu büyük önder **Atatürk**'ün yaşamı ve kısa bir zaman dilimi içine sığdırdığı olağanüstü başarıları, tüm araştırmacıların dikkatini çekiyor. Bu araştırmacıların içerisinde tarihçiler, toplumbilimciler, psikologlar, askerlik ve politika uzmanları olduğu görülüyor. Bunların dışında bazı araştırmacılar da, Atatürk'ün tüm yaşamının evrensel bir düzen ve matematiksel bir sistemle yönlendirildiğini savunuyorlar. Onlara göre bu normalüstü düzenlemenin anahtarı ise, ünlü '19' sayısıdır (Bkz. sayfa 345).

İçinde bulunduğumuz yıl, onun 47. ölüm yıldönümü. Yeni bir 10 Kasım daha yaşanırken, birçok araştırmacının ve meraklının, "Atatürk ve 19 sayısı" üzerine yaptığı yeni çalışmalar görülüyor. Bu çalışmalar, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk cumhurbaşkanının, ilahi bir programla desteklendiğini kanıtlayabilme yolunda...

Bu araştırmacıların başında, emekli deniz albayı **Hasan Atılay** geliyor. Kendisi, 1938'de genç bir subayken, Atatürk'le ilgilenmeye başlamış. Fakat, bu ilgi, normal bir ilginin çok ötesine gitmiş ve o yıldan bugüne dek, sayısız belge toplamış, incelemiş ve kaynak araştırmış. BİLİNMEYEN'de yayımlanan, Atatürk'le ilgili yazılar (Bkz. sayfa 392 ve 442), Hasan Atılay'ı yazmaya zorlamış. Sonuçta, ortaya geniş bir çalışma çıkmış.

"19 Mayıs İslamiyetin kurtuluşudur"

Atatürk ve 19 sayısının gizemiyle ilgilenen iki BİLİNMEYEN okuyucusu daha var. Biri İstanbul'dan **Yücel Yüksel,** diğeri ise Ankara'dan **İrfan Barın.** Her ikisi de uzun zamandır, "Atatürk ve 19 Mucizesini" araştırıyorlar. Araştırmacı Yücel Yüksel'in ilginç yaklaşımı şöyle:

"Kuranı Kerim'deki 19 mucizesi çok düşündürücüdür. Ama, bu esrarın Atatürk ve Türkiye ile de ilgisi vardır. Milli Mücadele 19 Mayıs 1919'da başladı. Bu tarih yalnız Türkiye'nin değil, tüm İslam âleminin kurtuluşudur. Çünkü, Türkiye işgal edilmiş olsaydı, sıra diğer İslam ülkelerine gelecekti. Gerçekte, Atatürk, aynen Selahaddin Eyyubi'nin yaptığı gibi bir Haçlı saldırısını durdurmuş ve İslamiyete vurulacak darbeyi engellemiştir. Onun 19 mucizesi ile olan ilişkisi bu yönde ele alınabilir."

19'un katlarında doğan kurtarıcılar

Araştırmacı Hasan Atılay, yaptığı çalışmalara şöyle başlıyor: *"Hz. İsa'nın doğumundan 570 yıl sonra, Mekke'de Hz. Muhammed Mustafa doğdu. 570 sayısı, 19'un 30 katıdır, yani 30x19= 570. Sonra, Hz. İsa'nın doğumundan 1881 yıl, Hz. Muhammed'in doğumundan ise 1311 yıl geçer ve Mustafa Kemal doğar. 1881 19'un 99 katı, Hz. Muhammed'in doğumundan 1881'e kadar geçen 1311 yıl ise, 19'un 69 katıdır. Yani, 99x19= 1881 ve 69x19= 1311. Kısacası, insanlık tarihine damgalarını vuran üç büyük insan, 19 sayısının katlarında dünyaya gelmişlerdir.*

Yıl 1881 ve 19. yüzyılın sonuna 19 yıl kalmıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşü hızlanmaktadır. Bu ortamda Atatürk, Selanik'te

Atatürk, Tobruk Savaşı'nda. Bu savaş askeri okula girdiğinden 19 yıl sonra kazandığı ilk savaştır (altta).

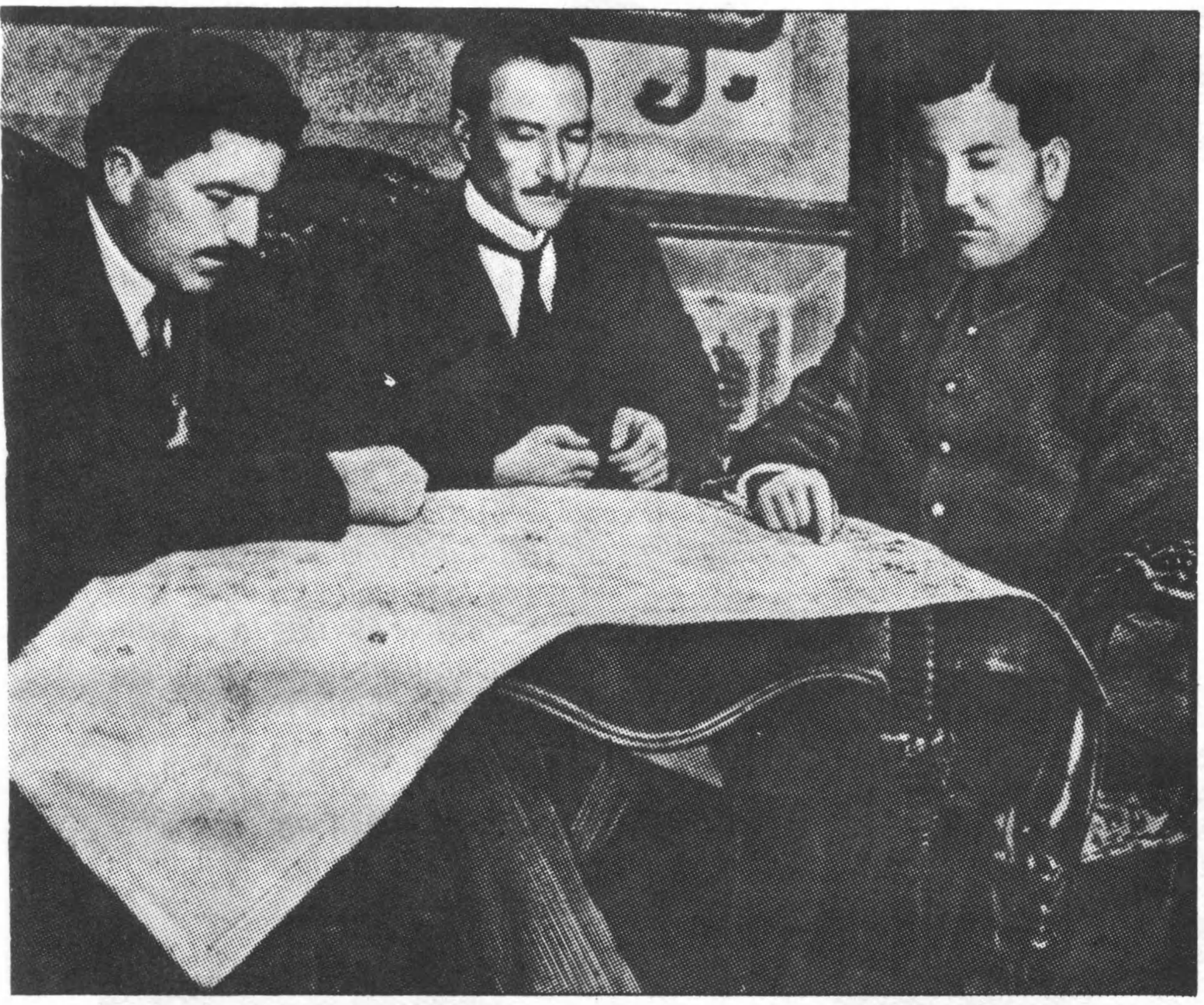

doğdu. Bu isimde de 19 şifresi gizlidir. Eski Türkçe harflerle yazılan, Selanik sözcüğünde, "Ebced hesabı" ile 171 sayısı bulunur. Bu da 19'un 9 katıdır. Yani, 9x19= 171."

19 Kasım 1919'da Sıvas'ta yapılan gizli toplantı. Solunda Rauf Orbay, sağında General Ali Fuat Cebesoy (üstte).

Atatürk'ün dört önemli dönemi

Diğer araştırmacı İrfan Barın'a göre ise, Atatürk'ün yaşamını 19'ar yıllık dört döneme ayırmak mümkün:

1881 Atatürk'ün doğumu: 19'un 99 katı ve 19'a bölünebiliyor.

1900 Atatürk 19 yaşında ve 19. yüzyıl bitiyor: 19'un 100 katı, bölünebiliyor.

1919 Samsun'a çıkış ve Kurtuluş Savaşı'nın başlaması: 19'un 101 katı ve bölünebiliyor.

1938 Atatürk'ün ölümü: 19'un 102 katı ve bölünebiliyor.

Katlara dikkat etmek gerekiyor, hepsi birbirini izlemektedir. 99-100-101 ve 102... Bir diğer tablo, daha ilginçtir:

"1900 yani 19+ 00= 19 Atatürk 1900 yılında 19 yaşında.

1919 yani 19+ 19= 38 Atatürk 1919 yılında 38 yaşında.

1938 yani 19+ 38= 57 Atatürk 1938 yılında 57 yaşında."

Atatürk ve 19 mucizesinin araştırmacılarından Yücel Yüksel (altta), İrfan Barın (en altta).

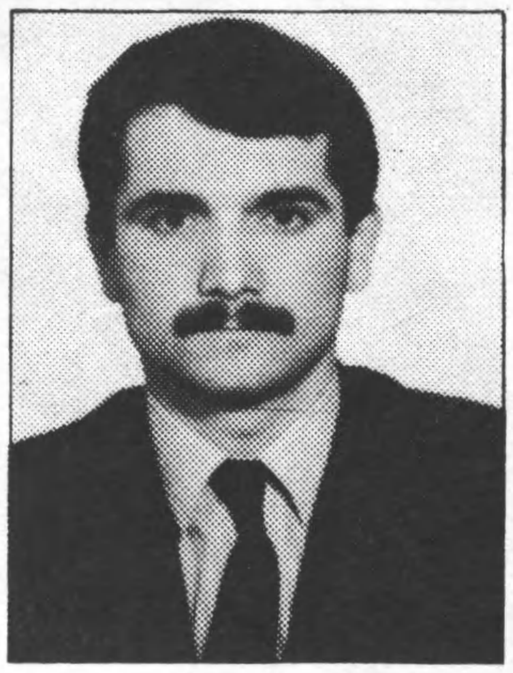

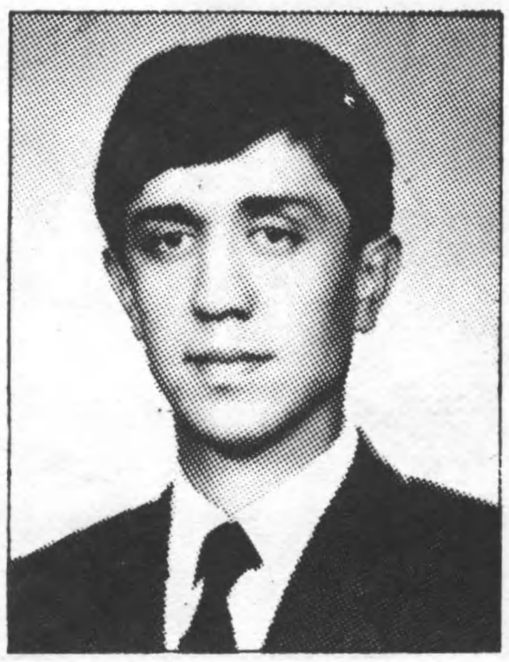

"Size ölmeyi emrediyorum"

Atatürk 1893 yılında, Selanik Askeri Ortaokulu'na girdi. Bu tarihin içinde de saklı olarak, 19 ve 38 sayıları vardır. Ortaokula girdiğinde yaşı 12 idi. Aradan 19 yıl geçti, tarih 9 Ocak 1912 idi. Mustafa Kemal ilk askeri başarısını sağladı, Trablus'ta Tobruk savaşını kazandı ve binbaşı oldu.

Harp Okulu'ndan 1902 yılında mezun oldu, ilk rütbesi asteğmendi. Bu tarihten tam 19 yıl sonra, 19.9.1921'de son rütbesi olan mareşallik rütbesini aldı (1921-1902= 19).

Çanakkale'de 57. Alay'a kumanda etti (3x19= 57). Bu görevi yaparken, şu ünlü emrini verdi: *"Size ben taarruzu emretmiyorum. Ölmeyi emrediyorum. Biz ölünceye kadar, geçecek zaman içinde, yerimizi başka kuvvetler ve başka kumandanlar alabilir."* Arıburnu başarısını sağlayan, Mustafa Kemal'in bu ünlü emrindeki sözcük sayısı yine 19 idi.

19 tane 19 Mayıs

19 Mayıs 1919'un gerek Atatürk için, gerekse Türkiye için ne kadar önemli olduğu bilinen bir gerçek. Atatürk bu tarihte, Samsun'a çıktığında 38 yaşındaydı ve 19 yıl sonra 57 yaşında öldüğünde, 19 tane 19 Mayıs görmüştü. Ondokuzun ısrarı devam ediyor. Tarih, 19.9.1921, Büyük Millet Meclisi aldığı bir kararla, Atatürk'e Gazi unvanını ve mareşallik rütbesini veriyor.

Mustafa Kemal, 16 Mayıs 1919'da Bandırma vapuru ile İstanbul'dan ayrıldı. O gün günlerden cumaydı. Bu tarihten 1197 gün geçti (63x19= 1197). 26 Ağustos 1922'de Büyük Taarruz başladı. Geçen 1197 gün içerisinde, 171 tane cuma geçmiştir. Yani, 9x19=171.

Mustafa Kemal, Samsun'a çıkışından altı ay sonra bir toplantı yaptı. Bazı ordu komutanlarıyla beraber, Sivas'ta 19 Kasım 1919'da yapılan bu toplantı, gizliydi. Kurtuluş Savaşı tarihinde bu toplantının önemi büyüktü. Çünkü, burada alınan bir kararla, halkın ülke savunması için örgütlendirilmesi ve silahlandırılması belirlendi.

İki savaş ve 19

Bir diğer 19'a, iki meydan savaşında rastlanıyor. I. İnönü Savaşı, Kurtuluş Savaşı'nın ilk çatışması ve yeni Türk Ordusu'nun ilk sınavı idi. Bu savaş, 5 gün sürdü. Kurtuluş Savaşı'nın son meydan savaşı ise, Dumlupınar Meydan Savaşı'dır. Dumlupınar Savaşı, 26 Ağustos sabahı başladı ve 9 Eylül'de İzmir'de son buldu, tam 14 gün sürdü. Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Milli Mücadele'nin kazanılmasını sağlayan bu iki önemli savaş, toplam 19 gün sürdü.

Sözcüklerde saklı

Araştırmacılar Atatürk'ün bazı önemli sözlerinde de 19 sayısına rastlandığını belirtiyorlar. Örneğin, Samsun sözcüğünün ebced hesabındaki (kutuya bakınız) sayı değeri, 247'dir (13x19= 247). Atatürk'ün tarihe geçmiş sözcüklerinden ikisi, yine 19'u getiriyor. Bunlardan biri, *"Geldikleri gibi giderler"* ifadesidir. O, bu sözü, 13 Kasım 1918'de, İstanbul Boğazı'nda demirlemiş olan düşman gemilerini gördüğünde söyledi. Bu cümlenin, daha doğrusu kehanetin, yine ebced hesabıyla sayı değeri 19'dur.

Bir diğer önemli cümle de şu: *"Ne mutlu Türk'üm diyene."* Buradaki harf toplamı yine

Ebced nedir?

Arap alfabesindeki harflerin kolaylıkla bellenmesi için, sekiz şekilde birleştirilmesinden oluşan kelimelerin ilkine Ebced denir. Bu kelimeler şöyle sıralanır: "Ebced-Hevvet-Hutti-Kelemen-Safes-Karaşet-Sehaz-Dazig." Bu kelimelerde yer alan harflerin sırası ise; a, b, c, h, v, z, b, t, y, k, l, m, o, s, a, f, s, k, r, ş, t şeklindedir. Harflerin sırası eskiden matematik ve fizikte sayı değeri olarak kullanılıyordu.

Ebced sırasına göre, alfabedeki harflerin her birinin sayısal değeri vardır (altta). Kelimeleri oluşturan harflerin bu değerleri toplanarak, o kelimelerin sayısal değerleri bulunur. Bu kurala uyularak düzenlenmiş mısralar, beyitlerle doğum, ölüm ve belirli önemli tarihlerin ifade edilmesine ise, ebcedle tarih düşürme denir. Örneğin, Şair Fuzuli'nin ölümü, Hicri 963 (Miladi 1556) yılıdır. Bu yıl için, "Göçtü Fuzuli" tarihi düşürülmüştür. Yani bu cümlecikte Arap harflerinin, Ebced hesabıyla sayısal değerleri toplanınca ortaya ölüm tarihi çıkar, (Osmanlı imlasıyla);

G- c- d- i- F - z - u - l - i

20+ 3+ 4+10 80+800+ 6+ 30+ 10= 963.

Ebced'in kaynağı olarak, Kuranı Kerim'in Fatiha Suresi kabul edilir. Sure, 7 ayettir. 7 sayısını, 1'den 7'ye kadar üst üste toplarsak: 1+ 2+ 3+ 4+ 5+ 6+ 7= 28 bulunur. 28 sayısı Fatiha Suresi'nin kelime sayısı ve ayrıca Arap harflerinin sayısıdır. Ebced'in kökeni tam olarak bilinmemektedir. İslamiyetin doğuş döneminde de vardı. **Hz. Ali**'nin şöyle dediği anlatılır:

"Değişik Ebced kurallarını öğreniniz. Çünkü, onlarda birçok acayip esrar vardır."

Arap harflerinin Ebced'e göre sayı değerleri

Elif: 1	Ye: 10	Kaf: 100
Be: 2	Kef: 20	Re: 200
Cim: 3	Lam: 30	Şın: 300
Dal: 4	Mim: 40	Te: 400
He: 5	Nun: 50	Se: 500
Vav: 6	Sin: 60	Hı: 600
Ze: 7	Ayın: 70	Zel: 700
Ha: 8	Fe: 80	Dat: 800
Tı: 9	Sat: 90	Zı: 900
		Gayın: 1000

19'dur. Bir ilginç olay daha var: Mustafa Kemal, 30 Nisan 1919'da, Osmanlı Hükümeti tarafından 9. Ordu Müfettişliği'ne atandı. Bu tarihten 19 gün sonra da, Samsun'a çıktı.

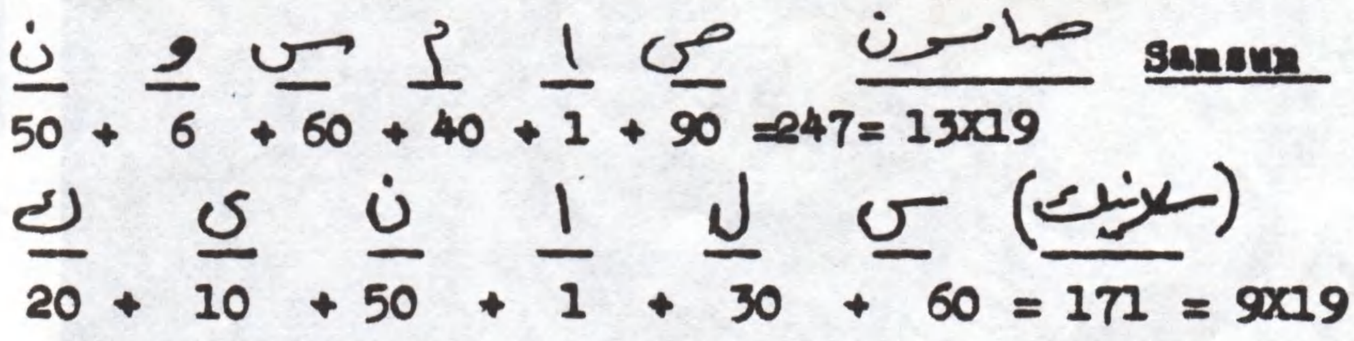

Ebced hesabıyla, Selanik adının sayısal değerinin bulunması (üstte). Aynı sistemle Samsun'un hesaplanmış hali (en üstte).

Atatürk'ün ölümü ve 19

Atatürk'ün ölümü, 1938 yılındadır ve 57 yaşında ölmüştür. Bunlar da 19 ile ilgilidir. (19x102= 1938 ve 19x3= 57). Öte yandan Atatürk'ün cenaze namazı da 19 Kasım 1938'de Dolmabahçe Sarayı'nda kılındı.

Araştırmacılardan Yücel Yüksel, araştırmasını şöyle bitiriyor: *"Atatürk'ü muayene eden doktorlar karaciğerinin tükendiğini ve artık içmemesi gerektiğini söylemişlerdi. Ama, dinlemedi. Fakat, içkiyi bıraksa da, yine ölecekti. Belki, üç dört ay daha yaşardı. Fakat, o zaman 1938 yılı bitmiş olacak ve 1939 yılına girilmiş olacaktı ve böylece 19 mucizesi zedelenmiş olacaktı. Atatürk, bu mucizenin bilincinde miydi? Çünkü, son dönemlerinde sık sık öleceğini vurguluyordu. Belki de, mucizeyi bozmak istemiyordu. Hz. Muhammed Mustafa gibi, Mustafa Kemal de gizemli 19'un araştırılıp bulunmasını mı istiyordu?*

Kesin bir yorum getirmek çok güç. Atatürk nasıl bir sır taşıyordu? Kim bilir, belki de Atatürk'le, 19 gizemiyle ve Kuranı Kerim'le ilgili olağanüstü bir gerçeğin ucunu yakaladık."

Atatürk'ün derin düşünceye daldığı bir an (solda). Acaba karmaşık devlet sorunlarını mı düşünüyor, yoksa bilemediğimiz bir gizemi mi ?

Hiçbir yere gitmeyen yollar

Ejderha

Eski Çin imparatorlarının, saraylarını "ejderha patikaları" üzerine inşa ettirdikleri biliniyor. Öte yandan Dünya'nın bazı yerlerindeki eski yerleşim merkezlerinde de ejderha sembolüne rastlanıyor. Araştırmacılar, tüm bunların arasında bir bağlantı olabileceği varsayımı üzerinde duruyorlar.

DOĞU EFSANELERİNDEKİ ejderha Batı' dakinden oldukça farklı bir yaratıktır. Doğu ejderhası son derece uysal bir hayvandır. Yağmur bulutlarının içinde, denizde, nehirlerde göllerde, su birikintilerinde ve kaynaklarda yaşar. Ejderha katliamı Batı'da sık sık görünen bir motiftir. Fakat durum Doğu'da böyle değildir. Çünkü Çin felsefesine göre ejderha yer ile gök arasındaki temel köprüdür.

Doğu ejderhası zamanla bir güç sembolü haline geldi. Nitekim, Çin imparatoru, ejderha biçiminde bir tahtta otururdu. Ejderha kaftanı giyerdi. Ayrıca Çin ejderhaları eski zamanda falcılığın, yani 'feng-shui' nin temel öğeleriydiler. Falcı, bir tür ölçüm memuruydu. Bir çubukla toprağa sondaj yaparak ve yıldızlara bakarak tahminler yürütürdü. Topraktaki manyetik akımdan en çok nerelerde yararlanılabileceğini saptardı. Böylece şehirler, saraylar ve imparator mezarları bu yerlerde yapılırdı.

Bir 19. yüzyıl tablosundan bir Japon "tatsu"su ya da ejderhası. Tatsu genellikle Çin ejderhasından çok, bir yılana benzerdi. Deniz ya da Nehir Tanrısı sayılırdı (üstte).

Ejderha patikaları

Bu akımlar negatif (yin) ya da pozitif (yang) olarak kabul edilirdi. Pozitif akım, erkek bir ejderha ile simgelenirdi. Pozitif akım yüksek yerleri, dağları ve ejderhanın yaşadığı sarp zirveleri izlerdi. Tepelerden tepelere uzanan ejderhanın kullandığı bu yollar, "ejderha patikaları" diye adlandırılırdı. Öte yandan, yin ile yang arasındaki dengenin korunması da çok önemliydi. Bütün yeni binalar, yollar ya da doğal dengeyi bozan diğer nesneler "evrensel nefesin yöresel akımları" ile uyum sağlayacakları yerlerde yapılırlardı. Aksi takdirde, ciddi sonuçlar doğabilirdi.

Çin'de enerji kanalları

Çin'de imparatorlar güçlendikçe falcılar, yeryüzü enerjisinin doğal akımlarını kanalize edip imparatorluk merkezi olan Pekin'e yöneltmek için çalıştılar. Bu kanallar, imparatorluğa ait ejderha patikaları, özenle korunurdu. İmparator ve ailesi dışında hiç kimse bu patika boyunca bina yapamazdı. Hanedanlığın geleceğinin başarısı, falcının ,hanedanlığın kurucusunun mezarı için en elverişli ve faydalı yeri seçebilme yeteneğine bağlıydı.

patikaları

Eski yerleşim yerlerinin sırrı

İngiliz araştırmacı **John Michell** 'feng-shui' ve 'lung-mei' hakkında birçok şey yazdı. Michell cennet ile yeryüzünün uyum içinde olması düşüncesinin bir zamanlar eski dünyada çok yaygın olduğuna inanıyor. Ayrıca birçok dinin temelinde de toprağın "ana", gökyüzünün "Tanrı" olduğu temasının yattığını belirtiyor. Michell yalnız eski Çin'de değil İngiltere, Fransa ve öteki ülkelerde de insanların kutsal yerleri, o yerin yeryüzü gücüyle olan doğrudan ilişkisine göre seçtiklerini söylüyor.

Ley hatları

Bu eski yerleşim merkezleri taş anıtlar, kayalık alanlar ve çeşitli mezarların bulunduğu tepeler, gizli enerjinin kılavuzlarıdırlar. Bu tür merkezler arasındaki hatlar ley hatları olarak biliniyor (bkz. sayfa 510, 560 ve 629). Ley hatları bu gücü bir ağ şebekesiyle İngiltere üzerine taşırdı. Michell, ejderha imajının İngiltere'deki bu çizgilerle ilgili göründüğünü keşfetti. Bu Çin'in 'lung-mei'sini hatırlatıyordu.

Bu hatlardan biri İngiltere'nin güneyinde parçalanmamış en uzun kara parçasıdır. Batıda Cornwall'da St. Michael'in mezarının bulunduğu tepeden başlar. Glastonbury ve Avebury'nin eski merkezlerinden geçer. Lowestoft'un kuzeyinde, doğuda biter. Ayrıca bu hat, 1 Mayıs'taki Güneş doğuşunun açısıyla da uyuşur.

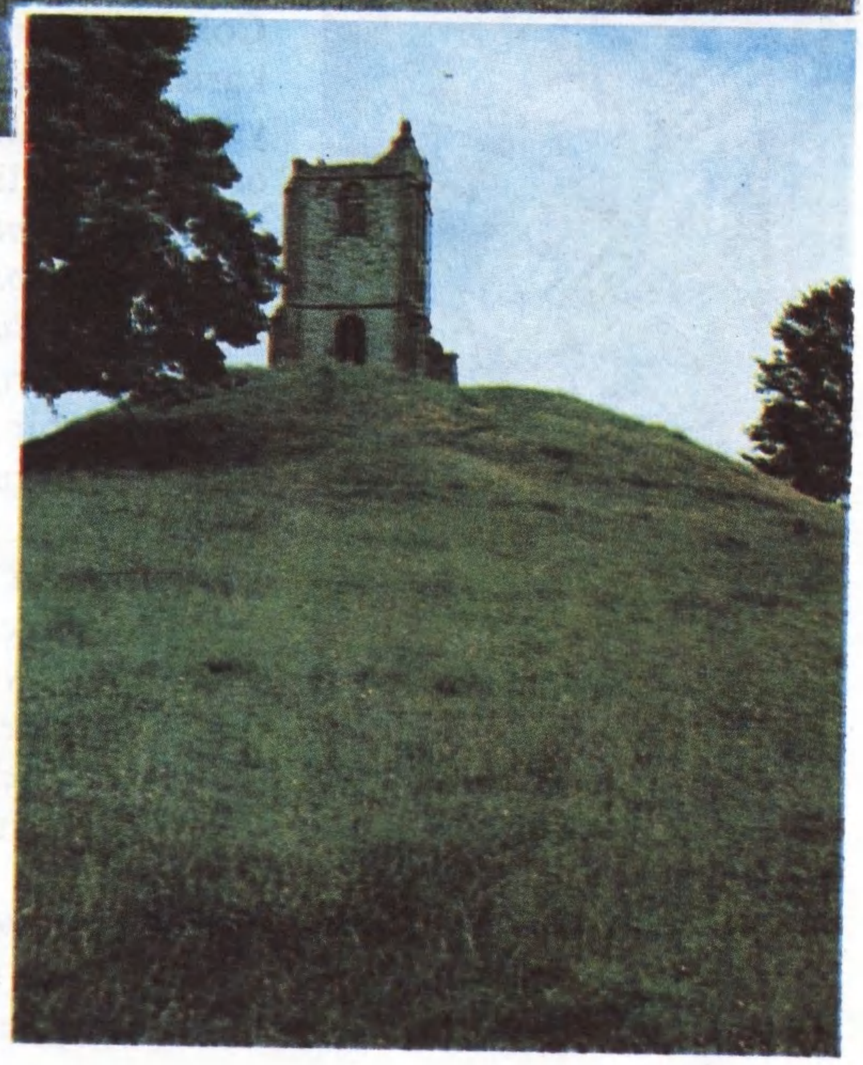

Britanya'da birçok antik, kutsal yer, ejderha-yılan görüntüsü oluşturacak biçimde düz hatlarla birbirlerine bağlanır. Bu hatlardan biri Cornwall'daki St. Michael tepesinden başlar (en üstte). Bodmin Moor'daki Harlers'tan geçer (üstte). Bir efsaneye göre bunlar bir Hıristiyan azizi tarafından taşa döndürülmüş yılanlardır. Hat, St. Michael adında üç ayrı kiliseden geçerek devam eder. St. Michael ejderha avcısıdır. Hat, Burrow Mump'da St. Michael kilisesinin harap kulesinde sona erer (sağda).

Ejderha efsaneleriyle ilgili

John Michell batıdan bu hattı izledi. Büyük oranda ejderhalar ile ilgili efsaneler, St. George ve St. Michael'e adanmış kiliseler buldu. Bu adamalar, yılan ve ejderhaya tapan eski bir Pagan dininin yok edilmesi sırasında ejderha öldüren ünlü azizlere yapılmışa benziyor. Bazı eski güçlere saygı, taş anıtlarla gösterilirdi.

Bu hattın batıdaki başlama noktası St. Michael Tepesi'dir. Bu tepe yine kutsal megalitik bir yer olan Cornish kıyısından uzakta, kayalık bir yerdir. Hat Bodmin Moor üzerindeki Hurlers'dan geçer. Bunlar üç tane koskocaman taştır. En büyüğü 40 metre çapındadır. Efsanede bunlar bir Hıristiyan azizi tarafından taşlaştırılmış yılanlar olarak geçer. Brent Tor da Dortmoor'un kenarındaki St. Michael kilisesi siyah bir kayanın üzerinde kuruludur.

Devonshire'ın daha doğusunda Cadbury vadisindeki St. Michael kilisesinden 30 km. uzaklıkta Trull'da bir St. Michael kilisesi daha vardır. Trull, rivayete göre, Castleman's Hill yakınlarında öldürülen bir ejderhadır. Tapınağın güneye bakan penceresinden her birinde, ejderha öldüren üç aziz tasviri vardır: George, Michael, Margaret.

Uçandairelerle ilgisi var mı?

Bu arada, bazı uçandaire araştırmacıları, uçandaire gözlemlerinin, ejderha patikaları boyunca yoğunlaştığını öne sürüyorlar. Bu teori insanın uçan cisimleri ilk görüşlerinde onları müthiş bir servetin kaynakları olarak düşündüklerini ileri sürüyor. İnsan, kaçınılmaz bir şekilde gökteki Tanrıların mallarına imrendi. Tanrıları öldürerek ve hazinenin bekçisi ejderhayı kılıçtan geçirerek onları çalmaya çalıştı.

Uçan cisimlerin ilk görünüşünden sonra ejderha-yılan kıvrımlarında yuvarlak uçandaire meydana getirdiğinden bir mezhebin simgesi oldular. İlkel insan ancak havadan görülebilen yuvarlak tepeler ve kaya düzenlemeleri yaptılar. Bunlarla uçandaireleri cezbedip yeryüzüne çekmeye çalıştılar. Bu teoriye göre Stonehenge megalitleri "dev bir yem" olarak inşa edildi.

Teorinin bu kısmı yeni değildir. 18. yüzyılda Dr. **William Stukeley** uçan cisim ve tarih öncesi İngiltere'deki yolların yılanları simgelediklerini söylemişti. Stukeley'e göre, bu da yılana ya da ejderhaya tapan ve Tanrılarının

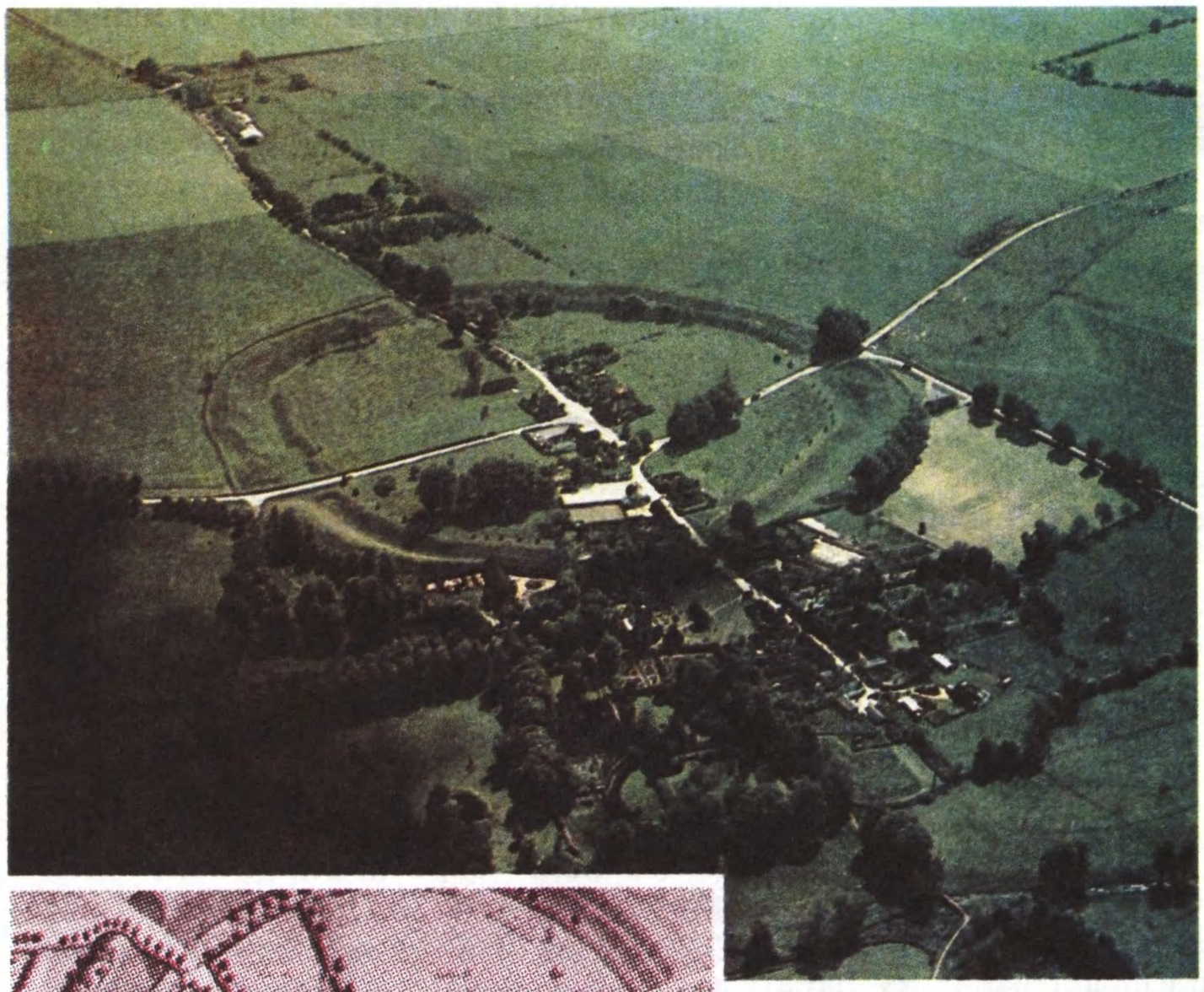

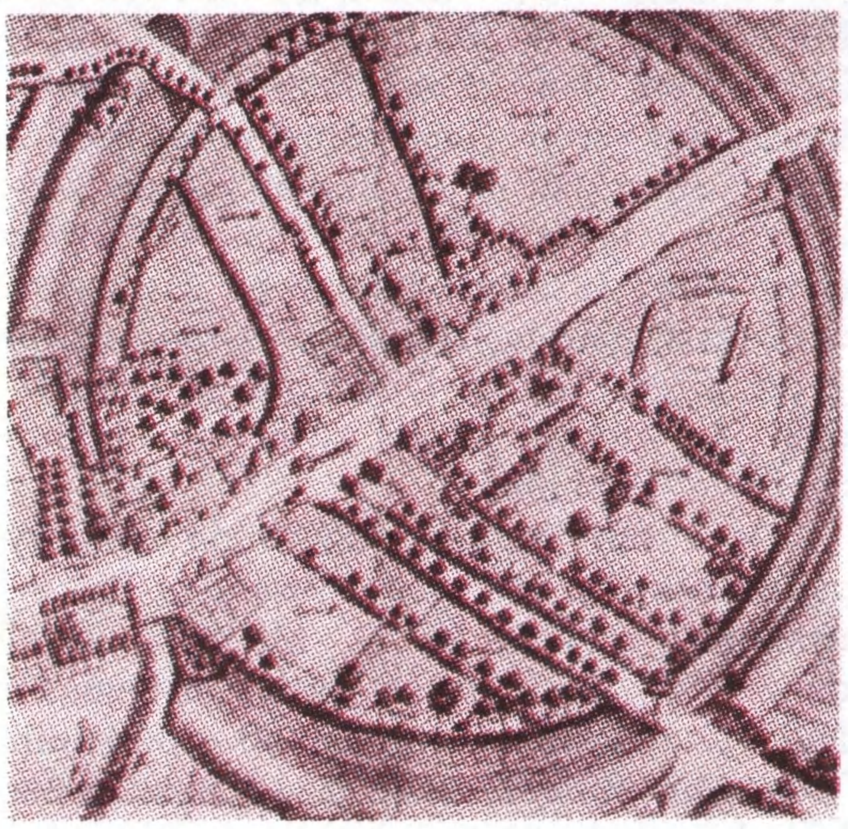

Cornwall'daki St. Michael tepesinden başlayan ley hattı, Avebury'deki megalitik daire ile son bulur (üstte).
Avebury Dairesi'nin bir planı. 1724 yılında William Stukeley tarafından yayımlandı. Stukeley, taş meydanların ve antik Britanya yollarının büyük yılan görüntüleri meydana getirdiğini ileri süren ilk kişiydi (solda).
Somerset'teki Crowcombe kilisesindeki oturma sırasının sonuna oyulmuş bir ejderha öldürme sahnesi (altta).

gökyüzünde olduklarına inanan bir dinin var olduğunu gösteriyordu.

Bilinçaltının ürünü

Bazı araştırmacılar ejderhalar ve uçandaireler arasındaki ilişkiyi kabul ediyorlar. Fakat diğer yandan onların mitolojilerdeki kuvvetli ve şaşırtıcı yerlerinin temelini araştırıyorlar. Uçandaireleri ve ejderhaları insandan daha gelişkin insanların ya da ortak bir bilinçaltının yarattığı ruhsal yansıtmalar ve görüntüler olarak görüyorlar. Bilim adamı **Thomas Bearden** şöyle diyor:

"Türlerin toplu bilinçaltı tek bir insanın bilinçaltından çok daha kuvvetlidir. Bu ortak bilinçaltı uygun koşullarda düşünülen bir cismi maddeleştirebilir. Bu düşünülen biçim bir cisim hatta yaşayan bir varlık olabilir."

8 km ötede Creech St. Michael kilisesi vardır. Bunu Lyng'deki kilise izler. Buradaki kilisenin oturacak sıralarının uçları ve pencereleri ejderhalarla bezelidir. St. Michael kilisesinin kalıntıları Burrowbridge Mump diye bilinen, konik biçimli yapay bir tepenin zirvesindedir. Antik site Somerset kırlarına çizilmiş koskocaman bir tazının burnuna benzer. Tazı, Yıldızların Tapınağı'na, Glastonbury zodyaka, gözcülük eder. Sedgemoor'ın kenarında Othery St. Michael kilisesi vardır. Avlu yolunda bir ejderha resmi oyuludur.

Tapınak yılana benziyor

Hat, Othery'den Glastonbury'e uzanır. Glastonbury'deki Tor, şimdi sevimsiz kırmızı tuğlalı villalar arasından yükseliyor. Fakat bu hâlâ Somerset düzlüklerinde olağanüstü bir tepedir. Doruktaki mabet St. Michael için yapılmıştır. Doruğa çıkan kıvrımlı bir patika yolu vardır. Hat, Avebury'e doğru giderken Stoke St. Michael kilisesinin güneyinden geçer. Avebury'deki devasa Neolitik tapınak bir yılana benzer. Her biri 15 metre genişliğinde ve 2 km uzunluğunda iki yol vardır.

Bu yollar bir zamanlar merkezdeki büyük meydandan başlardı. Biri güneydoğuya doğru kıvrılır, Overton Hill'in doruğunda küçük taş bir meydanda sona erer. Burası yılanın başını andırır. Diğeri şimdi tamamen harap olmuştur. Fakat 19. yüzyıl haritalarında Bechampton Yolu diye geçer. Bu yol batıya doğru uzanır. İncelerek bir yılan kuyruğuna benzer. Avebury'deki kilisenin vaftiz kurnasında elinde bir kitap, asasıyla, ayağını kapmak isteyen kuyruklu bir ejderhaya vuran bir papaz resmi vardır.

Çok anlamlı bir açı meydana getiren bu hat Britanya'nın tarih öncesine ait en geniş tapınağını ve en eski Hıristiyan sitesini içine alır. St. Michael tepesinden Avebury'e kadar olan bölümde bir düzineye yakın ejderha motifi olduğu görülür. Bu da bunun tesadüf olmadığını gösterir. İngiliz azizlerinin panteonunda popülerlik bakımından Michael dördüncü sırayı alır. Buna rağmen İngiltere'nin nispeten küçük olan güneybatı uzantısında Michael adı, dokuz yerde görülür.

Bearden, bu şekilde oluşan biçimi 'tulpa' diye adlandırdı. Ona göre uçandaireler, periler, Loch Ness canavarları ve bilimin açıklayamadığı benzeri diğer olaylar - ejderhalar da dahil- "tulpa maddeleşmeleridir." Çok farklı bir yorum da ejderhayı kozmik bir karışıklıkla ,bir tutulma ya da bir kuyruklu yıldızla bağıntılı görür. 12. yüzyılda Geoffrey of Monmouth şöyle diyordu: *"Muazzam büyüklükte bir yıldız ejderha kılığında ileri doğru uzanıyor. Ejderhanın ağzından iki tane ışın çıkıyor. Bu ışınlardan biri o kadar uzun ki Gal topraklarının ötesine kadar uzanıyor."*

Benzer bir teori de bütün ejderha efsanelerinin Venüs gezegeninin Dünya'ya yaklaştığı ve insanların yaşamları üzerinde yıkıcı etki gösterdiği bir zamanda ortaya çıktığını öne sürüyor.Açıkça görülüyor ki ilk insanlar, gökbilim ve yıldızlarla yakından ilgileniyorlardı. Aztekler, Asurlular ve Babilliler'den kalan efsanelerde Venüs'ten, "kuyruklu yılan", "korkunç ejderha" diye söz edilir.

Ejderhanın sembolik anlamı

Ortaçağdaki simyacılar ejderhanın değişebilme kabiliyeti ile ilgilenmiyorlardı. Onların

işi, dönüştürme ile ilgiliydi. Onlar için biçimin ve fonksiyonun sabitliği araştırma konusuydu. Daha sonra simya ile uğraşmak yasaklandı. Simya ile uğraşanlar maddenin değişik biçimlerini tarif ederken belirli semboller kullandılar. Ejderha tamamlanmamış biçimdeki bir maddeydi. Ayrıca diğer metallerin değişmesine neden olan cıvaya benzetiliyordu.

Ejderha saklanmış altını korurdu. Altın bütün simyacıları kışkırtan ve esin kaynağı olan bir elementti. Altının kurtarılabilmesi için ejderhanın "kılıçtan geçirilmesi" gerekiyordu. Fakat kılıçtan geçirme bir anlamda da döllenmedir. Böylece ejderhanın ölümü aynı zamanda onun farklı bir biçimde yeniden dirilişidir.

Ejderha her şeyin başlangıcı ve karışıklığın nedeni olarak görüldü. Ateş saçan ,yağmur yağdıran, yeryüzü kuvveti ve gök tanrısı, yaşam ve ölümdür. Ejderha yüzyıllardır insanın endişelerini yansıtan binlerce farklı kavramla anıldı. Bir sonuca varılamıyor. Bütün söyleyebileceğimiz ejderhanın çok kuvvetli ve çok yaşlı olduğudur.

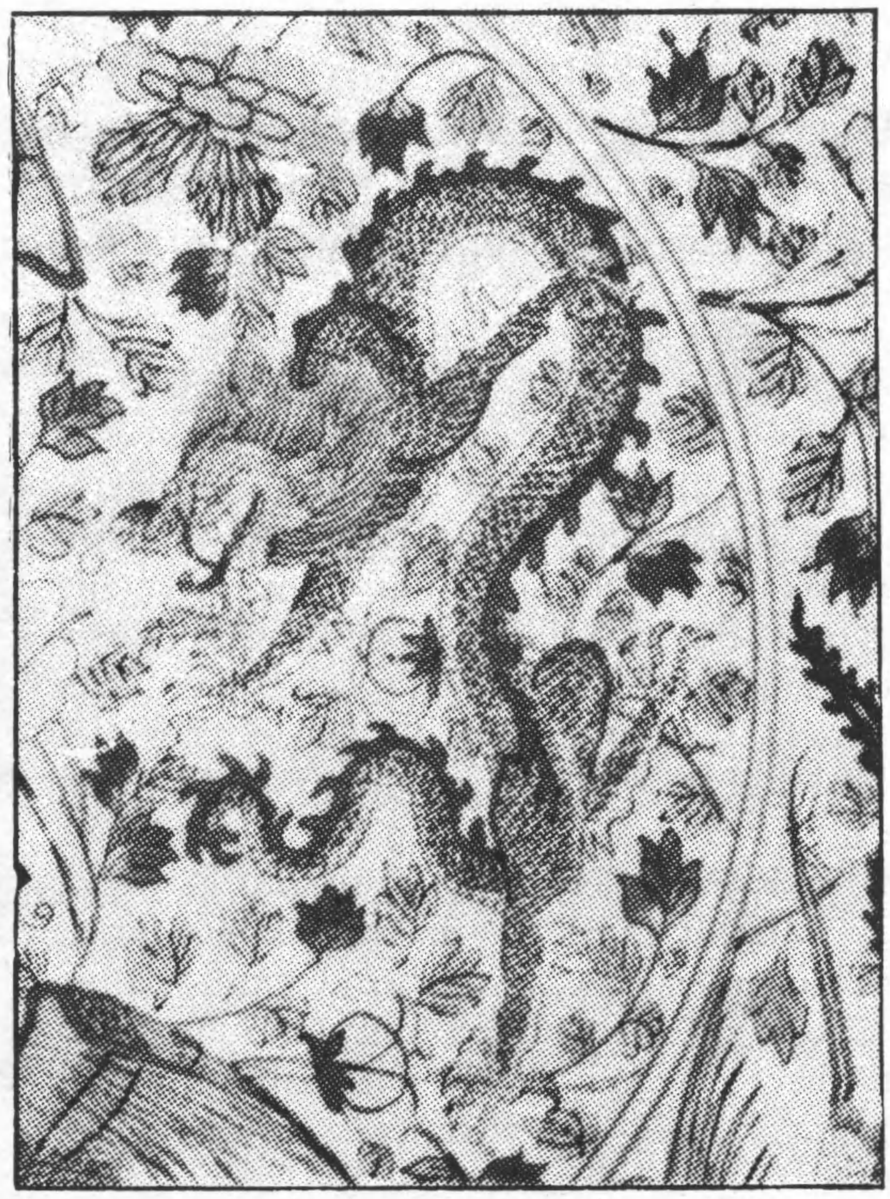

Bir 18. yüzyıl Çin tabağından ayrıntı, beş pençeli imparatorluk ejderhası. İmparatorluk ejderhası gücü temsil ediyordu. Halktan biri dört pençeli yerine beş pençeli ejderha motifi kullandığında ölüme mahkûm edilirdi (sağda).

18. yüzyıl sonlarına ait, Vietnam'daki bir mobilyadan bir motif. İki ejderha bir inciyi kovalıyor. İnci burada 'yin ve yang'ı birleştiren bir sembol olarak tasvir ediliyor. Ying ve yang, yaşamdaki negatif ve pozitif güçler olarak kabul ediliyor (altta).

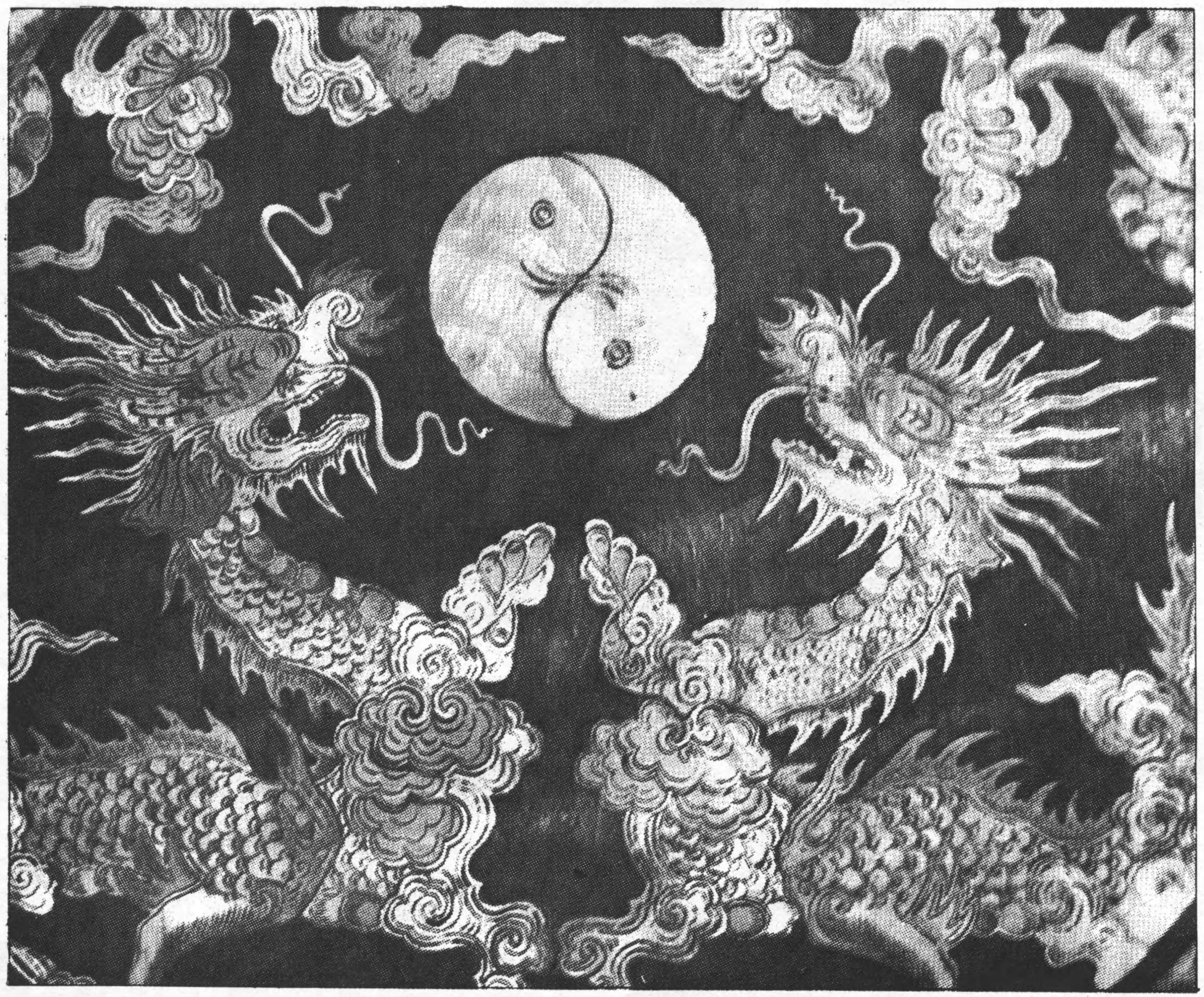

Yakın zamanlara değin, eski Afrika denince akla Mısır Uygarlığı geliyordu. Fakat son araştırmalar, Kara Kıta'da en azından Mısırlılar kadar gelişmiş uygarlıkların ve kayıp kentlerin varlığını ortaya koyuyor.

Afrika'nın gizli kentleri

AVRUPALILAR, AFRİKA İÇİN "Kara Kıta" deyimini kullanırlar. Bu, sadece onların Afrika kıtasının geçmişini bilmemeleri nedeniyle taktıkları bir ad değildir. Bu deyim ayrıca Afrika'da dikkate değer bir uygarlığın ya da tarihin yaşanmadığı inancını da dile getirir. Bu karanlık, yabancıların dikkatsiz bakışlarından kaynaklanmıyordu. İnanca göre bu kıtanın kendisi, insanlarının beyinlerini kaplayan bir karanlıktı. Afrikalılar çok uzun bir dönem barbarlığın, putperestliğin ve yoksulluğun pençesinde yaşamışlardı.

Afrikalının geçmişi üzerine olan bu görüş, büyük ölçüde yaşayacaktı. Çünkü kültür düzeyi yüksek Avrupa, olaylarla dolu bir tarihe ve önemli şahsiyetlere sahipti. Oysa, böyle olaylara ve şahsiyetlere, sonradan Müslüman olmuş bölgeler dışında, Afrika'da rastlanmıyordu. Elimizde eski Afrika toplumlarından kalmış yazıtlar yoktur. Başka yerlerde, arkeologlara değerli bilgiler sunan taş üzerine yontulmuş yazılar bulundu. Fakat, ne yazık ki, Afrika'nın Sudan'dan aşağı kesiminde böyle yazıtlara rastlanmadı. Eski Mısırlıların Nil ötesindeki Afrika hakkında çok az şey bilmeleri de, bu eksikliği artırıyor.

Afrikalıların gözüyle Avrupalı sömürgeciler. Nijerya'da bulunan 16. yüzyıldan kalma bu bronzda iki Portekizli denizci görülüyor (üstte).

Tarihsel bilgiler çok az

Ayrıca Afrika'ya ilişkin arkeolojik kayıtlar da oldukça sınırlıdır ve zarar görmüştür. Antik yerleşim merkezleriyle ilgili ne kadar kanıtın yok edildiğini söylemek, neredeyse olanaksızdır. Çünkü tarihsel bilginin doğal düşmanları olan böcekler ve aşındırıcı iklim koşulları bu mirası acımasızca yok ederler. Afrika'nın geçmişinin bulanık olmasına bir neden de, kara kıtaya özgü öldürücü hastalıklardır. Etiyopya hariç Nil'in güneyindeki Afrika'da, hastalığa dayanıklı yük hayvanlarının beslenmesi oldukça zordur.

Sadece Etiyopya'nın sağlıklı dağ iklimi atların yetişmesine elverişlidir. Geri kalan yörelerde ise yük hayvanlarının yok oluşu, eski Afrikalıların sabanı kullanmalarını engelliyordu. Dolayısıyla bu da onların düzenli ve uygun tarım yapamamalarına neden oluyordu. İnsanların çoğu devamlı göç etmek zorundaydı. Bu insanlar durmadan daha iyi ve yeni otlaklar arıyorlardı. Bunlar için yaşam, ölüm-kalım mücadelesi demekti. Bunun için, geçmişleriyle ilgili hiçbir iz bırakmamaları son derece doğaldır. Böylece yazıyı geliştirme şansına sahip olamadılar.

Afrika tarihindeki boşluklar, yanlış bir yaklaşımla, dramatik sözel geleneklerle dolduruldu. Bunlar cömertçe, canlı mitler ve efsanelerle bezenmişti. Örneğin Gana'dan bir öykü buna örnek olabilir. Bu öykü, 1680'de Ashanti kabilesinin şefi **Osei Tutu**'nun, halkını, güçlü komşuları Denkera'ya karşı birleştirmesini anlatır. Kabilenin rahibi Anokya, gökten gelen altın bir tahtın Osei'nin dizine konmasını sağlar. Bu taht sonradan Ashanti topluluğunun kutsal sembolü olacaktır.

Kushlu kralların mezarlarının çoğu Meroë' nin başkent olduğu dönemde, yakındaki bir bayırda yapıldı (en altta). Bu piramit mezar ise daha eski ve çok daha gösterişli Mısır mezarlarının etkisini gösteriyor (solda).

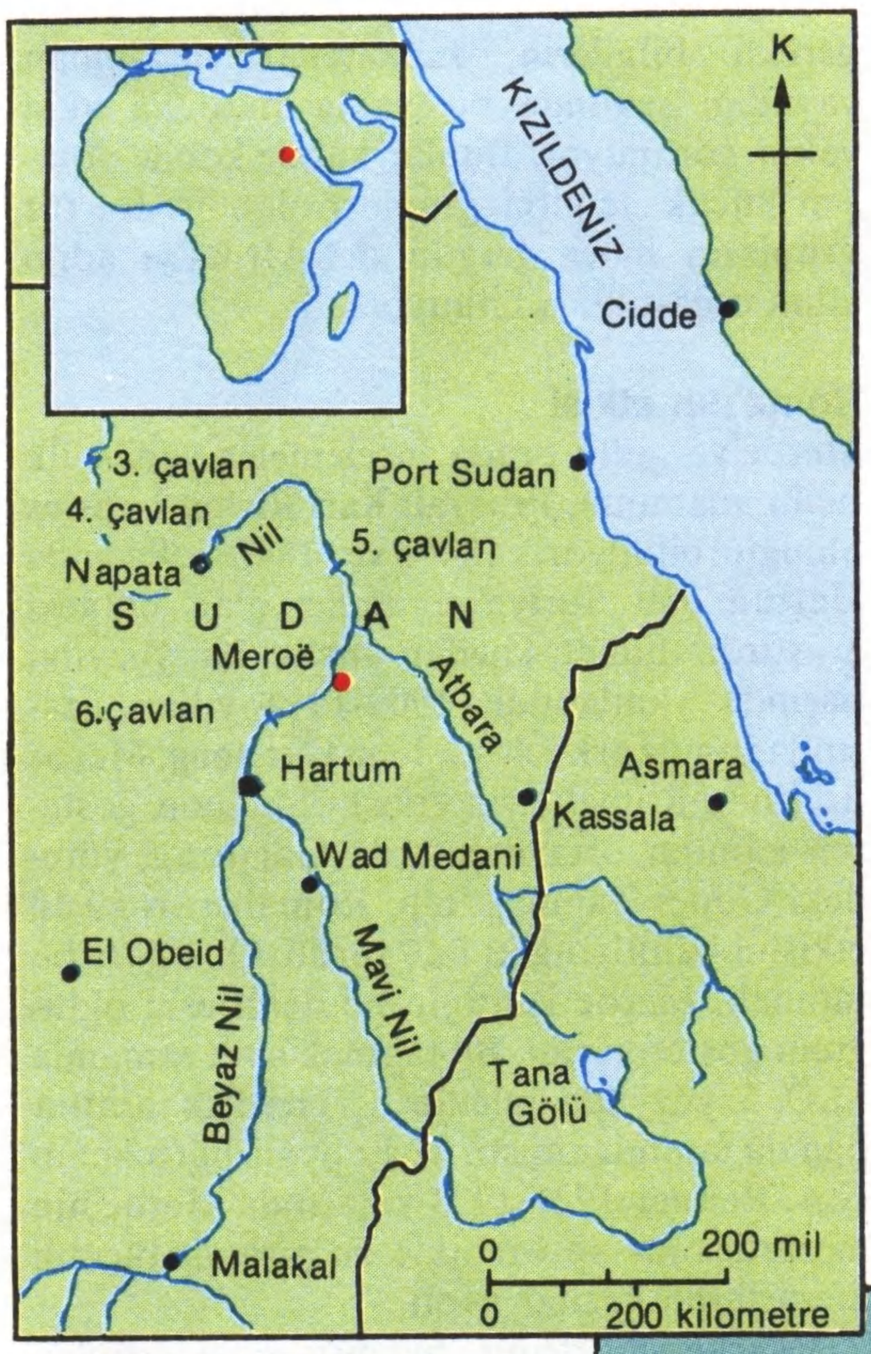

Kush Krallığı'nın parlak döneminde başkent olan Napata. Daha sonra Meroë başkent oldu. Bunların ikisi de bugün Sudan adı verilen, Nil üzerindeki bölgede kuruluydu (üstte).

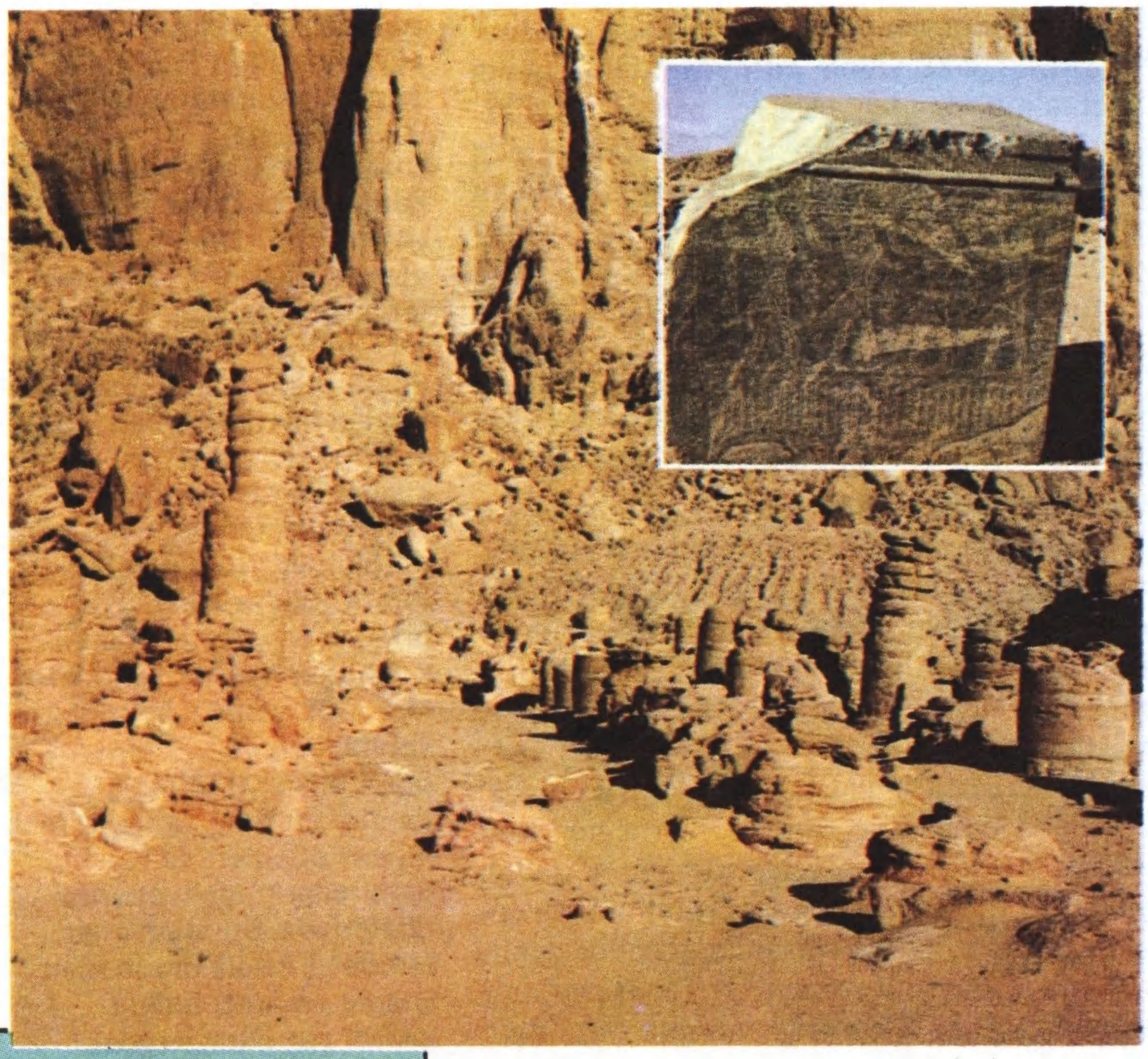

Napata'daki, Barkal Tepesi' nin aşağısında yer alan, çok sayıda tapınaktan birinin kalıntıları. Bu kent, gerçekte birkaç kasabadan oluşuyordu. M.Ö. 590 yılında Mısırlılar tarafından yağmalandı. Ondan sonra, Meroë başkent oldu. Buna rağmen Napata, dinsel bir merkez olarak kalmaya devam etti. Kushlu krallar oraya gömüldüler. Bunların birkaç tanesi, bu ağaç kabuğu üzerine kazılıdır (üstte sağda).

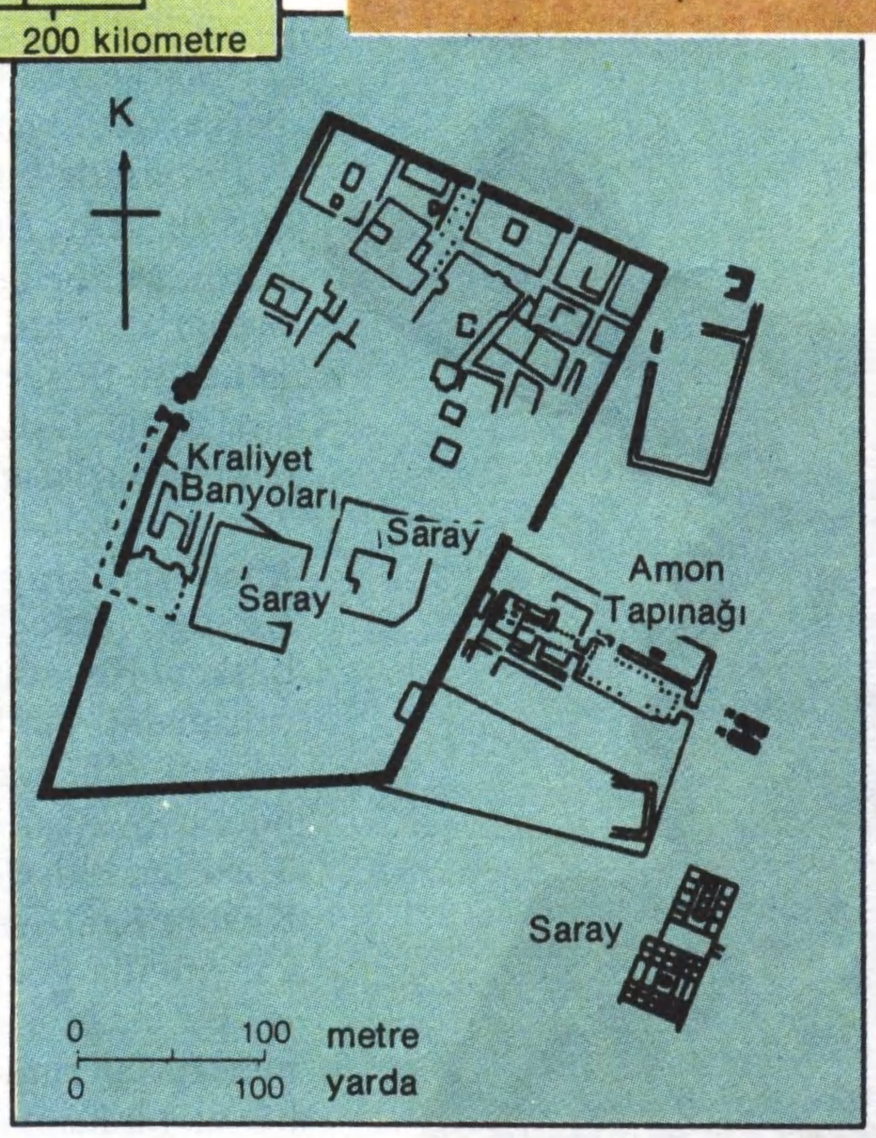

Eski Meroe'nin planı (sağda). Yapılan kazılar sonucu kusurlu olsa da bu plan ortaya çıktı. İlk zamanlarında Amon tapınağı beyaz sıvalı sütunları, duvarları ve sunakları üzerine boyanmış renkleriyle pırıl pırıldı. Hamamlar, Roma hamamlarının tıpatıp kopyasıdır. Meroë'nin biraz doğusunda, piramit şeklinde mezarlar yer alır.

Bilinmeyen bir krallık

Kush Krallığı, Avrupalı tarihçilerin önyargılarından nispeten kurtulmuş bir krallıktır. Şehirlerini kumtaşları ile inşa ettiler. Bu binalar şimdi harap durumdalar. Fakat bunlar tahta, kil ve saman kullanılarak yapılan kulübelerden çok daha fazla yaşadılar. Kullandıkları anadil, iki alfabe ile yazılıyordu. Bunlardan biri resmi ve hiyeroglifdi. Diğeri, el yazısı biçimindeydi ve resmi değildi. Kushlar bütün sırlarını dilbilimcilere bıraktılar. Geleneksel arkeolojiye göre Kush'un eski Mısır'la yakın ilişkisi vardı. Bu çok önemliydi. Mısır hakkında birçok şey biliniyordu.

Anlaşıldığı kadarıyla Kush, Afrikalı bir topluluğun güçlü etkisi altındaydı. İlk başta Mısırlıların garnizonuydu. Fakat M.Ö. 1000 yılında bağımsızlığını kazandığı sanılıyor. Krallığın o zamanki başkenti Napata idi. Napata, Nil'in dördüncü şelalesinin tam aşağısındaydı. Yaklaşık 300 yıl sonra Kush, Mısır'la ilişkisini tamamen kesecek kadar kuvvetlendi. Tarihçilere göre henüz 20-21 yaşlarında olan **Prankhi,** Kushların kralıydı. Prankhi Mısır'a saldırdı ve ülkeyi ele geçirdi. Ardından 25. hanedanlığı kurdu.

Mısır o zaman gittikçe geriliyordu. Beş Kushlu firavun da bu gerilemeyi durduramadı. Aslında hanedanlıkları sadece 74 yıl sürdü. Assurbanipal'in hükümdarlığı altındaki Asurlular, M.Ö. 656 yılında Mısır'a saldırdılar ve Kushluları Mısır'dan sürdüler. M.Ö. 590 yılında Kush saldırıya uğradı. Firavun **Psamtik II,** Napata kentini yağmaladı. Bilindiği kadarıyla Psamtik II, Saissan Hanedanlığı'nın halefiydi. Böylece Kushlular sınırlarını daha güneye kaydırmak zorunda kaldılar. Bu arada Meroë, başkent oldu. Meroë, zaten M.Ö. 756 yılından beri Kush'un güneydeki yönetim merkeziydi. Zamanla Kush'un, Mısır ve Mısır kültürü ile olan ilişkileri zayıfladı.

Çoğu araştırmacıya göre

Asurlular ile yapılan hayal kırıcı çarpışma, Meroë'de demir işçiliğinin yaygınlaşmasına neden olan faktörlerden biridir. Çünkü Asurluların demir silahları, Kushluların bronz silahlarına üstün gelmişti. Bu arada, Kushluların yerleştikleri yerde, verimli demir cevheri yatakları bulunuyordu. Demiri eritmek için de, zengin kereste kaynakları vardı. Demir eritme yöntemi, Asurlulardan öğrenilmişti.

Meroë'deki ilk demir yapısı araçlar, Kush

Kralı Harsiotef'in mezarından çıkarıldı. Bunlar M.Ö. 400 yılına aitti. Meroë zamanla Afrika'nın maden işleme merkezi haline geldi. 20. yüzyılın başlarında yaşamış olan **A.H. Sayce**'nin deyimiyle, Meroë "Afrika'nın Birmingham'ı" haline geldi. Modern demiryollarının etrafına uygun bir şekilde yığılmış demir mucuru öbekleri bu eski endüstrinin kanıtı olarak kabul edilir.

Demir Çağı'nı başlattılar

Demir işçiliği tekniklerinin Meroë'den Afrika'nın diğer bölgelerine yayıldığı ve o bölgelerdeki insanları Demir Çağı'na soktuğu öne sürülüyor. Bu doğru olabilir. Fakat demir işçiliğinin hangi yolları izleyerek diğer bölgelere yayıldığı bilinmiyor. Pek güvenilmeyecek kayıtlara göre, Demir çağı, Meroë düştükten epey sonra M.S. 320 yılları sırasında, Axumlu istilacıların Etiyopya'yı işgal etmeleri dönemine rastlar. Örneğin Batı Afrika'nın kuzey bölgelerinde demir işçiliği yaklaşık M.S. 500 yılına kadar bilinmiyordu.

Doğu Afrika'daki insanlar arasında demirin kullanılması 10. yüzyıl ile 15. yüzyıl arasındadır. **G.A. Wainwrigh** adında bir bilgin Doğu ve Orta Afrika'nın Bantu dillerinin, demir işçiliğinin, Meroë'den Bunyoro'ya; oradan da Doğu Afrika'ya yayılmasının nedenine bir açıklama getireceğini ileri sürdü. Swahili'de, demir sözcüğünün karşılığı Bantuca idi. Buna rağmen diğer tüm madenler Arapça adlarıyla biliniyorlardı. Bu da onların, çok daha sonra, Müslümanlar tarafından tanıtıldığını ortaya koyuyor.

Demir işçiliği Afrika'da nasıl yayıldı? Demir işçiliğinin büyük kitle halinde göçler yoluyla yayıldığı söylendi. Fakat buna bilim adamlarının çoğu karşı çıktı. Çünkü onlara göre Afrika'nın çetin doğa koşulları böyle büyük göçler için uygun değildi. Bunun için gerekli bilgilerin, zanaatçılar tarafından yayıldığı şeklinde bir yaklaşım daha akla yakın görünüyor. Bunlar kabile kabile dolaşan küçük demirci grupları olabilir. Bu tür grupların halen bugün de Afrika'yı adım adım dolaştıkları biliniyor.

Batı Afrika'daki Ashanti ulusunun tahtı (altta). Bu orman imparatorluğu şimdiki Gana Cumhuriyeti'nin bulunduğu geniş bir bölgeye yayılmıştı. Ashanti efsanesine göre, ilk kralın tahtı, gökten Osei Tutu adında bir şefin kucağına düştü. Ashantililer çok iyi maden işlerlerdi. Ustalıkları, tahtın üzerindeki süslemelerde ve şefin tolgasında (en altta solda) görülebilir. Demir işçiliği, tüm Afrika'ya Kushlular tarafından yayılmış olabilir. Kushlular, demir işçiliğini M.Ö. 590 yılında Asurlulara yenildikten sonra, onlardan öğrenmişlerdi. Şimdiki demiryollarının yanlarındaki mucur öbekleri de Kushlu demircilerin faaliyetlerini gösteriyor. Bu faaliyetler Meroe'yi Afrika'nın maden işleme merkezi haline getirdi (en altta, sağda).

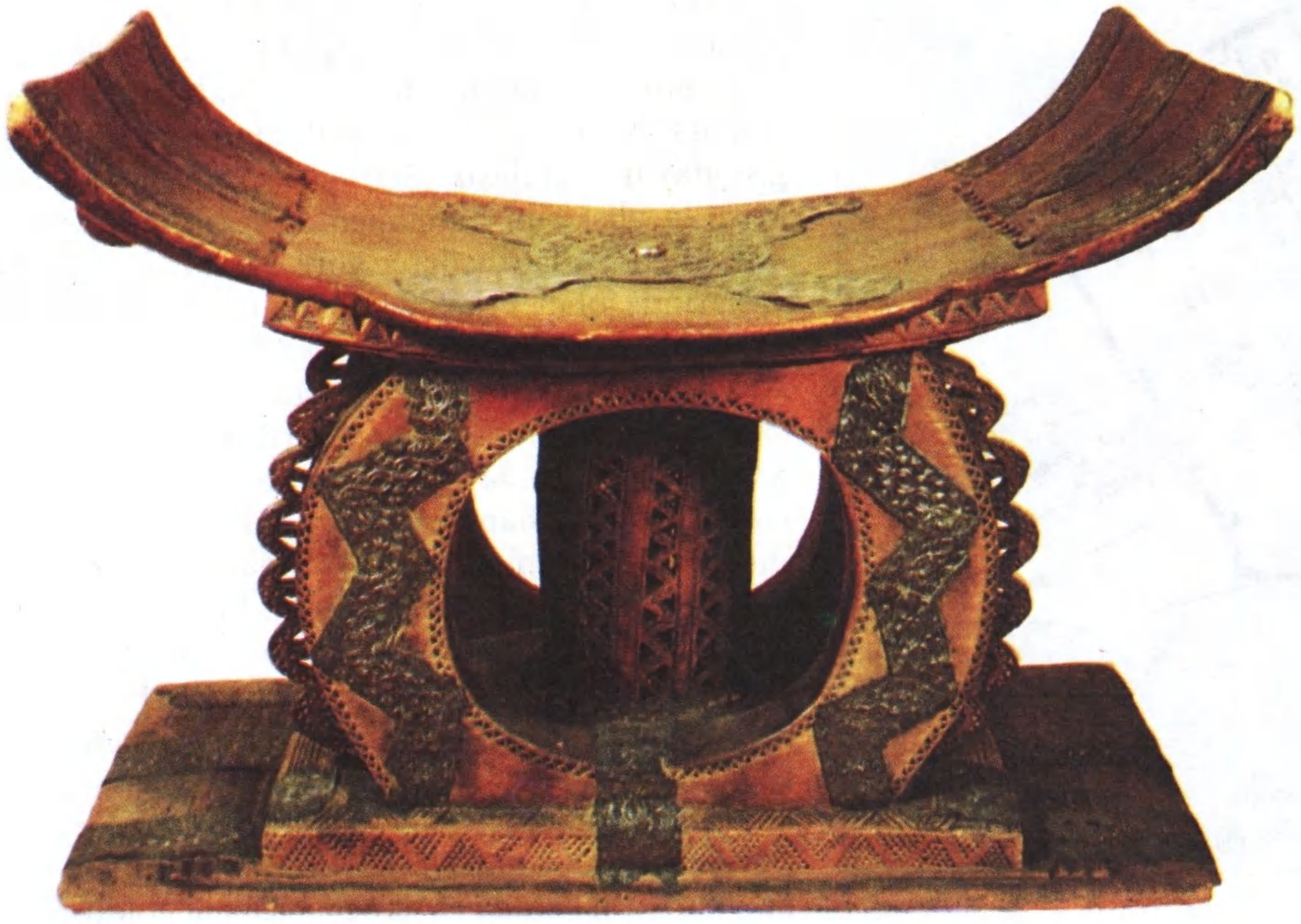

Roma'nın etkisi

Meroë'ye gidip orada incelemeler yapan ilk bilim adamının, Prusyalı **Karl Richar Lepsius** olduğu biliniyor. 1844 ve 1845 yıllarında Hartum'dan Suriye'ye kadar olan bölgeyi araştırdı. Fakat kazılar ancak bu yüzyılın başında yapılabildi. 1909-1914 yılları arasında İngiliz arkeologu **John Garstong,** Meroë üzerinde Romalıların etkisi olduğunu gösteren kanıtlar ortaya çıkardı. Garstong, yöredeki Güneş Tapınağı'nın, Romalıların güçlü etkisini kanıtladığını öne sürdü. Ona göre bu tapınak, Meroë kentinin ne denli eski olduğunu gösteriyordu. Bu tapınak aynı zamanda M.Ö. 5. yüzyılda ünlü tarihçi **Herodot** tarafından da tanımlanmıştı. Mısır uygarlığı uzmanı **G.A. Reisner** 1921-1923 yıllarında Meroë'nin mezarlarında ve özellikle de piramit biçimli mezarlarda kazılar yaptı.

Meroë'nin demir mucuru öbeklerinden başka özellikleri de vardı. Her şeyden önce Nil üzerinde bir limandı, birçok saray vardı. Mısırlı Tanrı Amon için yapılmış bir tapınak vardı. Meroë'de ayrıca bir de Roma hamamı örneği de vardı. Fakat Meroë işçiliği biraz kabaydı. Sözgelimi bazı duvarlar, sadece iki sıra örülü taşlardan ibaretti. Bunlar arasındaki boşluklar moloz taşlarıyla doldurulmuştu.

Mısır'dan bir konut

Reisner, Meroë'deki piramit mezarlar ve eski başkent Napata üzerinde çalışmalar yaptı. Bu çalışmalar 60 Kushlu liderin adını ortaya çıkardı. Bu arada, son olarak, Meroëli bir liderin öyküsü öğrenildi. Öykünün kaynağı, Mısır'da, Phiae'de bulunan bir yazıttır. Yazıt, Kushlu Kral Tekeridaemani tarafından M.S. 253 yılında gönderilen bir elçiden söz eder.

Bu tarih, Meroë'nin kesin olarak saptanmış tarihlerinden biridir. Meroë kentinin büyük bir kısmı daha kazılmadı. Kentin tarihi gelişimi, devletin nasıl yönetildiği ve yürütül-

düğü, kralların ve kraliçelerin saltanatlarının kesin sırası henüz bilinmiyor.

Esrarengiz bir dil

Meroë alfabesi yavaş yavaş çözüldükçe bu sorulara ışık tutulacağı muhakkak. Bu tamamen bir bilmece değildir: Örneğin, söz konusu alfabede sessiz harfler için 17 tane, sesli harfler için de 4 tane işaret olduğu biliniyor. Bazı Mısır hiyeroglif işaretlerinin, Meroë alfabesinde de olduğu saptandı. Ancak bunların çok az biçim değiştirdiği görüldü. Bunlar bazı seslerin yaklaşık olarak birbirine benzediklerinin de saptanmasına yol açtı. Fakat bu işaretler Meroë dilinin çevrilebilmesi için yeterli değildir. Meroë dilini günümüzün herhangi bir Afrika dil ailesine bağlamak da pek mümkün görünmüyor. Öte yandan bir zamanlar parlak devirlerinde Mısır'ı bile yönetebilecek güçte olan yok oluş Kush Krallığı'nın dili de başka bir bilinmeyendir.

Dev, taş yapılar bıraktılar

Bin yıl sonra, daha güneyde yer alan başka bir Afrika kültürünün insanları da taştan, çok dayanıklı anıtlar diktiler. Fakat Büyük Zimbabwe'yi ilk kez inceleyen kibirli yabancılar, bu görkemli şehrin doğal bir kültürün ürünü olduğunu kabul etmediler.

Zimbabwe'yi ilk gören Batılı kişi, Amerikalı avcı ve maden arayıcısı **Adam Renders**'di. Renders, Zimbabwe'ye ilk kez 1868 yılında gitti. Sonra bir Alman öğretmen ve jeolog olan **Karl Mauch** ile 1871'de tekrar oraya gitti. Renders ve Mauch Zimbabwe'nin olağanüstü büyüklüğü karşısında donakaldılar. Zimbabwe harabeleri şimdiki Zimbabwe kentinin güneydoğusunda bulunuyordu. Daire biçi-

Zimbabwe'deki bir vadide yer alan Büyük Duvar (üstte).

Zimbabwe, ticaret için iyi bir yol üzerinde kuruluydu. Hem sınırları içindeki hem de Hint Okyanusu ötesindeki insanlarla alışveriş yapabiliyorlardı (solda altta).

minde iç içe iki duvarla çevriliydi. Bunlardan bazısının yüksekliği 9 m; genişlikleri ise 4,5 m idi. Üstü, tavan görevi yapan taşlarla kaplanmıştı. Dairenin içinde sert granit tuğlalardan inşa edilmiş koni biçiminde bir de kule vardı. Bu kule bir tapınağın avlusunda yer alıyordu. Tapınak ise oval biçimdeydi ve duvarları gözalıcı zikzak çatı frizleriyle süslüydü.

Kimler inşa etti?

İçinde merdivenli labirentler, saraylar ve taş abideler bulunan bu son derece etkileyici sitenin en önemli özelliği, duvar işçiliği idi. Duvarlar kuru taşlardan yapılıyor, bunlara kireçli harç katılmıyordu. Bu taşlara biçim veriliyor ve birbirine uydurularak duvar örülüyordu. Bu yöntem Peru'yu inşa eden İnkalı inşaatçıların kullandıkları yöntemin aynısıydı!

Karl Mauch, Büyük Zimbabwe'nin ilk arkeolojik tarifini yaptı. Mauch, Adam Renders gibi hiçbir Afrikalının böyle görkemli bir site inşa edebileceğine inanmıyordu. Ona göre bu, daha uygar insanların işiydi. Herhalde beyaz derili mimarların bir çalışması olmalıydı.

Bu mimarlar uzun bir süre öne yok olmuş beyaz ırktan Afrikalılar ya da **Kral Süleyman**'ın kalesini inşa eden yapı ustaları olabilirdi. Karl Mauch bu mimarların Fenikeliler olabileceğini savundu. Yahut, bunlar **Saba Melikesi Belkıs**'ın mimarları olabilirdi. Mauch, Büyük Zimbabwe'deki tapınağın, Kral Süleyman'ın sarayının bir kopyası olabileceğini düşündü. Süleyman, sarayında Belkıs'ı konuk etmişti. Mauch'a göre, bu site Ophir'in başkenti idi. Ophir ise Kutsal Kitap'ta adı geçen ve sonradan "altın cenneti" diye adlandırılan ünlü altın kenti Eldorado benzeri bir yerdi. Tevrat'ın Yaradılış bölümünde Ophir'in Arabistan'da olduğu yazılıdır.

Renders ve Mauch bu teorileri formüle ederlerken, bölgedeki Makalanga halkının

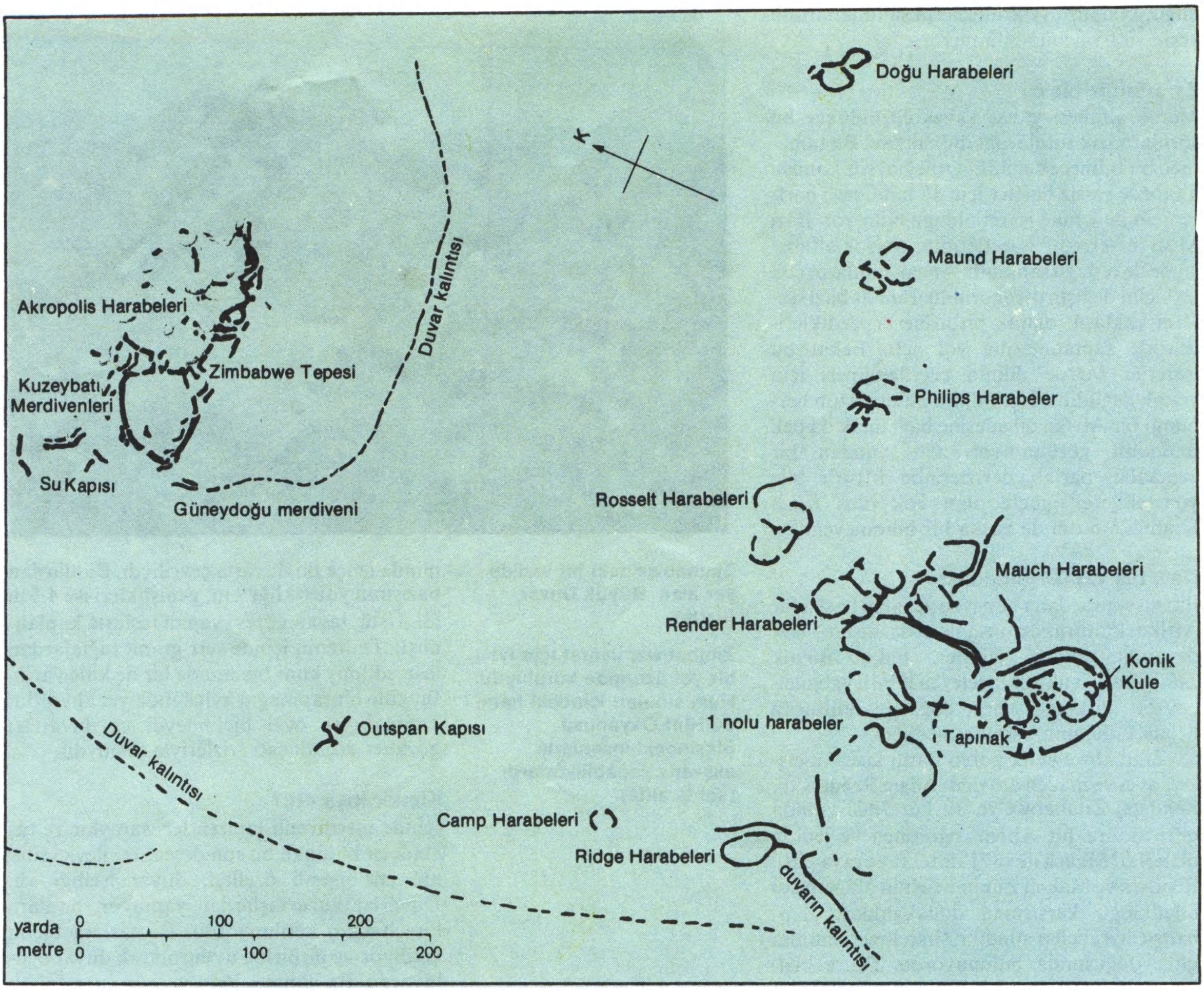

Zimbabwe harabelerinin planı. Yöredeki taş yapıların II. yüzyıldan kalma olduğu söyleniyor (üstte).

koşullarını da araştırdılar. Bu teoriler, şimdi saçma olarak nitelendiriliyor. Makalangalılar Taş Devri insanları gibiydiler. Renders ve Mauch, bu insanların her zaman böyle yaşadıklarına inandılar. Böyle bir muhakeme yaparlarken, ikisinin de gözden kaçırdıkları şey, uygarlıkların herkesçe bilinen doğuş ve yok oluş biçimleriydi. Makalalgalılar, Zimbabwe'yi kuran gelişkin toplumun 19. yüzyılda yaşayan torunlarıydılar. Bu insanlar tekrar ilkel bir kültür seviyesine dönmüşlerdi.

Zamanla adı unutuldu

Daha başka arkeologlar ise Zimbabwe'yi inşa edenlerin "uzun zaman önce yok olmuş bir ırk" olduğunu öne sürdüler. Gerçekte Zimbabwe, Azanian adındaki daha geniş bir kültürün sadece bir parçasıydı. Bu kültür kanallar kazdı, kuyular inşa etti ve altın madenleri işletti. Azanian Uygarlığı, arkasında Güney Afrika'nın en geniş taş yapılarını bıraktı. Bol miktarda altına sahip olmaları, M.S. 1500 yılına kadar, 300 yıl boyunca refah içinde yaşamalarına neden oldu. Zimbabwe, zamanla ibadet için bir ayin merkezi haline geldi. Kentteki en eski yapıların 8. yüzyıldan kalma olduğu sanılıyor. Zimbabwe, Azanian Uygarlığı'ndan, 300 yıl daha fazla yaşadı. Daha sonra, 1830 yılında Afrikalı istilacıların saldırılarına uğradı. Bu yağmacılar da muhtemelen Zululardı. O tarihten sonra Zimbabwe'nin ünü çok kısa zamanda silindi. 50 yıl sonra ilk Avrupalıların yerleşmesiyle de Zimbabwe'den geriye hiçbir iz kalmadı.

Bilim, şifacıları gözlüyor

Şifacılık sadece inanca dayalı bir olay mı? Bazı araştırmacılar, inancın ötesinde, şifacının hastalıklı bölgeyi tedavi edecek bir güce sahip olduğunu belirtiyorlar. Aşağıdaki yazıda bir kimya uzmanı Dr. Bernard Grad'ın konuya ilişkin çalışmalarına yer veriliyor.

BİRÇOK KİŞİNİN öne sürdüğü gibi şifa verme teknikleri insanları hastalıktan kurtarıyorsa,o zaman söz konusu yöntem büyük bir öneme sahip olmalı. Eğer böyleyse gerçekten de tıp, şifa vermeye karşı yaklaşımını tamamen yeniden düşünmek zorunda kalacaktır. Fakat "inançla tedavinin" niteliği keşfedilirse, o zaman tıp çevrelerinden gelebilecek saldırılara kolaylıkla karşılık vermek mümkün olabilir. Hatta bu konu üzerinde yapılacak bir araştırma şifa verme yönteminin anlaşılabilmesini sağlarsa bu bile çok yararlı olacaktır. Bu, örneğin doktorlara hastalarını tedavi etme tekniklerini geliştirme olanağı sağlayacaktır.

Bu arada bilimsel görüşü savunanlar - özellikle tıp alanındaki kişiler- en ünlü şifacılara bile düşmanca bir tutum takınıyorlar. Parapsikoloji araştırmalarının çoğunda olduğu gibi, resmi bilimin sınırları dışına çıkarak bu konuyu araştırmaya cesaret edecek cesur kişilerin oldukça az olduğu görülüyor.

Bu alandaki öncülerden birisi de, Kanada Montreal kentindeki M.Gill Üniversitesi'nde görevli genç biyokimyacı **Dr. Bernard Grad'** dır. Dr. Grad 1950'lerin sonuna doğru elle dokunma etkileri üzerine yapılan iddiaların küçümsenmeyecek bir olay olduğuna karar verdi. Grad bu olayın bir araştırmayı gerektirdiğine inanıyordu.

İngiliz şifacı Harry Edwards. O dönem İngiltere'sinin önde gelen spiritual şifacılarından. Sakat bir çocuğu tedavi ediyor. Tedavi, 1954 Eylül' ünde Londra'daki Royal Albert Hall'de yapıldı. Olayı 6.000 kişi izledi. Edwards, çocuğun hastalığının dışarıdaki uzantılarını - çirkin ve kısıtlayıcı ayak demirlerini- çıkardı. Bir anlamda çocuğu şoke ederek tedavi ettiği söylenebilir. Bu, İsa'nın "Yataktan kalk ve yürü" diyerek bir felçliyi tedavi etmesine benzetiliyor (üstte).

Oskar Estebany'nin elle dokunarak iyileştirme gücünü kontrol etmek için yaptığı deneyin birinci günü (sağda).

Bilime hakaret!

Dr. Grad'a göre bu konu üzerinde daha önce deneyler yapılmaması gerçeği, hemen hemen şifa verme yönteminin kendisi kadar şaşırtıcıydı. Çünkü Dr. Grad'ın belirttiği gibi şifa verme yöntemine uygun biyotip işlemlerinin uygulanmasında herhangi bir zorluk yoktu. O halde bu kayıtsızca davranışların açıklamasını başka yerde aramak gerekiyordu. Belki de şifa verme yönteminin çok basit oluşu ve görünürdeki sadeliği, bilim çağına yapılmış bir hakaret olarak görüldü. Çünkü söz konusu bilim çağı, kendini tıbbi sorunlara

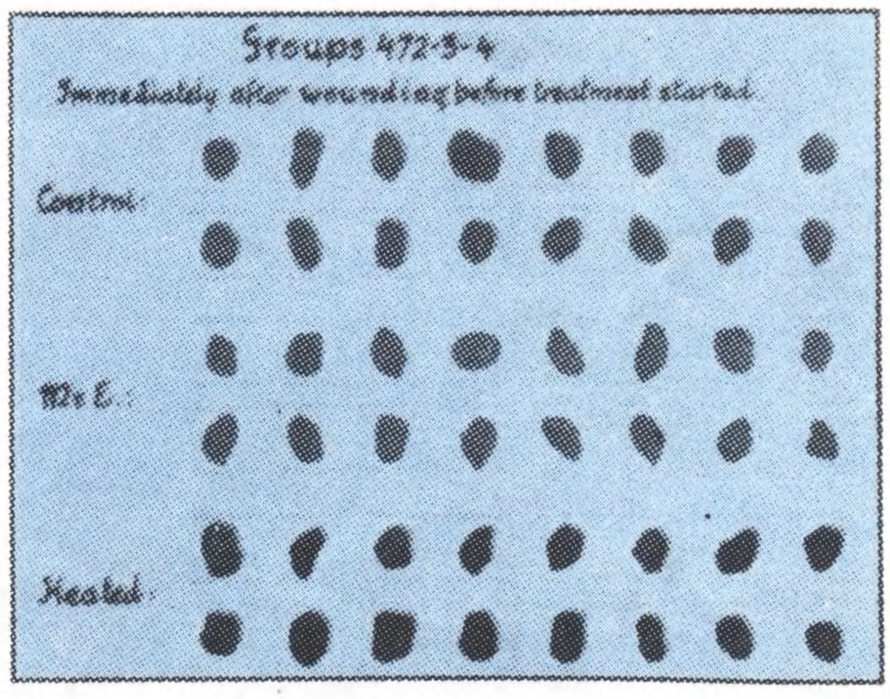

ustaca ve teknik çözümler getirmeye adamıştı.

Zor sorular

Dr. Grad önündeki heyecan verici fırsatların farkındaydı. Bu gibi çalışmaların yetenekli kişileri yeteneksizlerden ayırt etmek için yapılacak testleri geliştirebileceğini de söylüyordu. Ayrıca daha da önemli olarak bunun psikoterapi ve "placebo etkisi" gibi şifa-verme sanatının bazı görünüşleri hakkında temel bilgiler sağlayabileceğini söylüyordu.

Gerçekten ilaç denemelerinde placebo etkisinin keşfedilmesi, tıp adamlarına cevaplandırmaları gereken bir sürü zor soru ortaya çıkardı. İnsanoğlu sanıldığı gibi biyokimyasal bir makine değildi.

Placebo etkisi

Yeni ilaçların kullanım değerlerini saptamak için yapılan testlerde, her zaman bir denetleme ekibi vardı. Bu ekibin bazı üyelerine bilinen şeker hapları verildi. Şaşırtıcı olarak görüldü ki, bu kişiler gerçek hap alan kişilerin gösterdiği psikolojik tepkilerin aynısını gösterdiler. Bu olay "placebo etkisi" diye biliniyor.

Denemeler yapıla yapıla öğrenildi ki, umut, can alıcı bir faktördü. Çünkü üzerlerinde deney yapılan insanların hiçbiri (ve ilaçları veren personelin hiçbiri) kendilerine şeker mi yoksa gerçek ilaç mı verildiğini bilmiyorlardı. Bu tür deneylere "çift kör" adı verilir. Araştırmacılar şu sonuca vardılar: Telkin edilmiş beyin, belli bir dereceye kadar vücudun hareketini etkileyebiliyor.

20. yüzyılın ilk yıllarında böyle bir etkilemenin olabileceği kavramı sadece bir düş ürünü olarak görüldü. Buna rağmen birçok kişi de beynin vücut üzerindeki etkisinin gerçek olduğunu ileri sürdü. Placebo etkisi deneylerinin ilgi çekici olmasına rağmen Dr. Grad bunların fazla aşama gösteremediklerini düşünüyordu. Dr. Grad'ın araştırması şifacılığın olumlu etkisinin, telkinin gizemli gücüne dayandığını gösterebilecek miydi? Yoksa Dr. Grad bu gizli ve tam anlaşılamayan yöntemin bilinmeyen yeni bir yönünü daha mı ortaya çıkaracaktı?

Dr. Grad elle dokunma ile tedavi üzerine

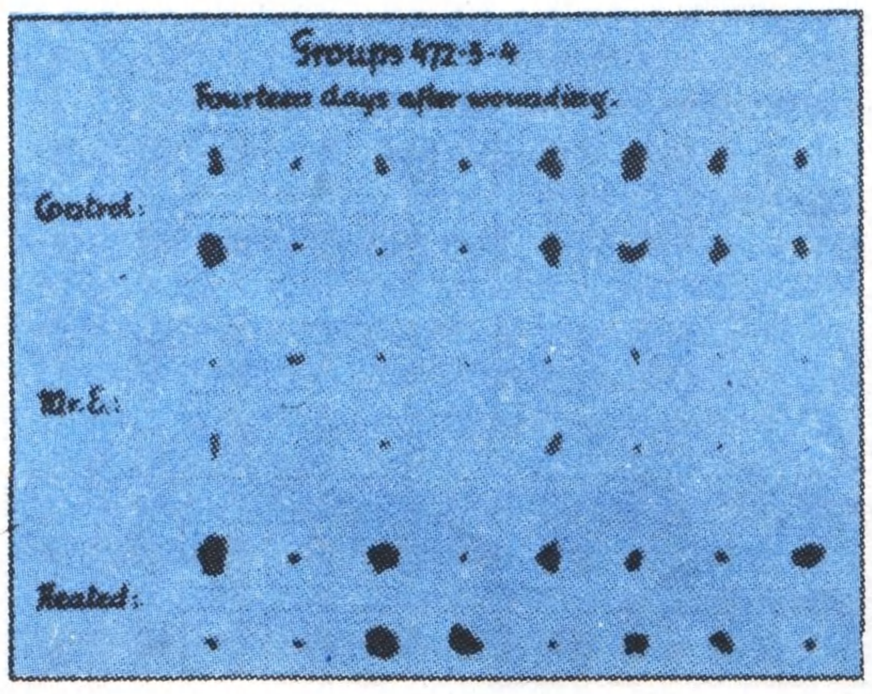

14. gün. Estebany tarafından şifa gören fareler hissedilir derecede diğer farelerden hızlı iyileştiler (solda).

Dr. Bernard Grad, spiritual iyileştirmenin niteliği üzerine öncü çalışmalar yaptı. Bu deneyler ayrıca insan potansiyelinin diğer görünüşlerine yeni bir bakış açısı getirmeye çalıştı (sağda).

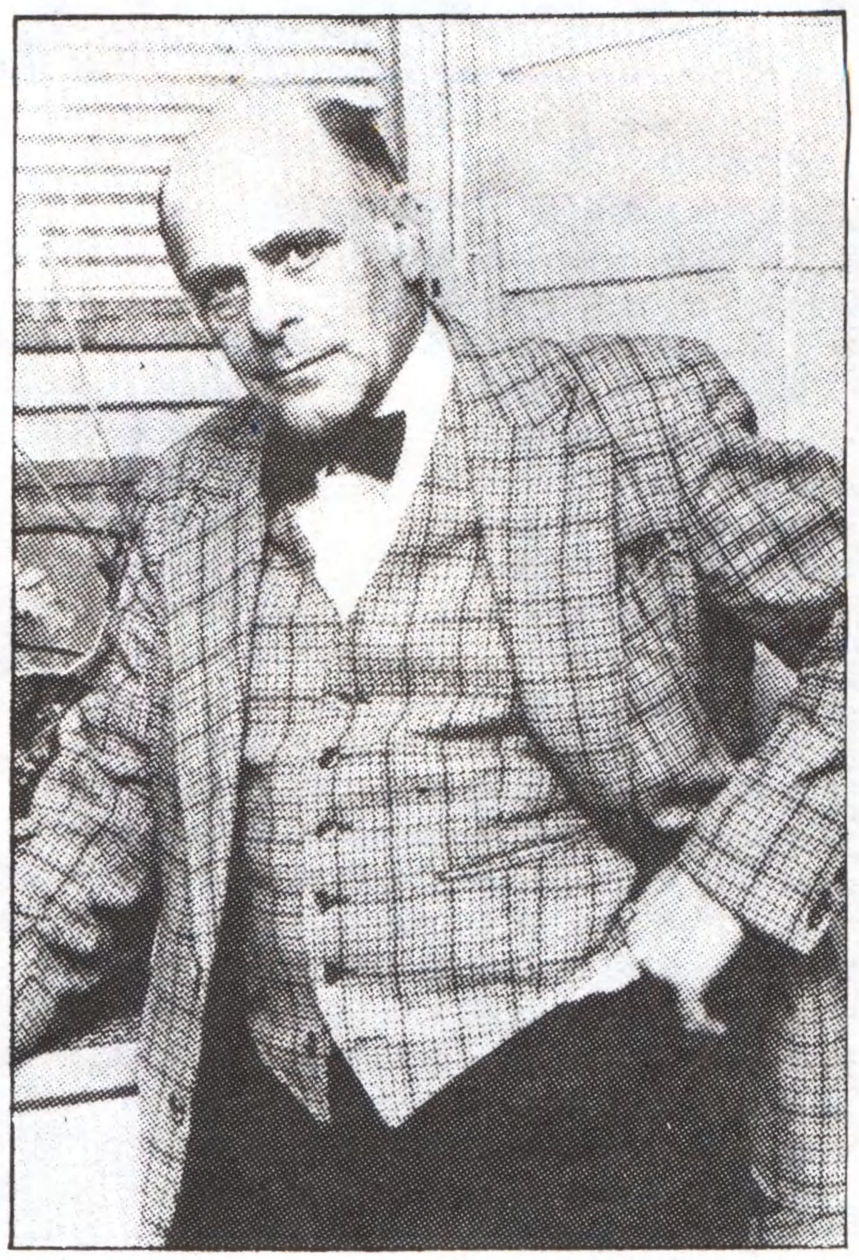

bir makale okuyunca çok etkilendi. Dr. Grad bu tür bir tedavi türünün başka bir güçle ilişkili olup olmadığını ya da şifacı ile hasta arasındaki daha önce fark edilmemiş bir etkileşim olup olmadığını araştırmaya karar verdi.

Hayvanlarla yapılan deneyler

Dr. Grad bir zaman sonra deneylerde insan kullanmanın, işi hemen hemen olanaksız hale getireceğini anladı. Çünkü her zaman hangi faktörlerin -telkin ya da inanç- değişimlere ya da gelişmelere neden oldukları belirsiz kalacaktı. Bu yüzden Dr. Grad, projesi için hayvanlardan ve bitkilerden yararlanmayı tercih etti. Herkesin bildiği gibi hayvanlar ve bitkiler telkin gücüne karşı pek duyarlı değiller. Ayrıca bunlar herhangi bir deneyin amacı hakkında bir umut da taşımıyorlar. Bu görüş açısından bakarak Dr. Grad'ın sağlıklı bir başlangıç yaptığını düşündü.

Dr. Grad araştırma vekili olarak seçtiği şifa veren kişi, Albay **Oskar Estebany** idi. Estebany Macar ordusundan emekli bir albaydı. Kendisindeki şifa verme yeteneğini süvari sınıfının atlarıyla çalıştığı zaman keşfetti. Sonra bu yeteneklerini insanlar üzerinde geliştirdi. Daha sonraki yıllarda şifacılık onun esas işi oldu. Hizmetleri karşılığında hiçbir şey talep etmiyordu. 1957 yılında Macaristan'ı terk etti. Kanada'da yaşamaya başladı. Estebany 1960 yılına kadar Grad'ın laboratuvarında ücretli olarak çalıştı.

Fareler kullanılıyor

İlk deneyde 48 fare kullanıldı. Anestezi altında bu farelerin sırtından aynı büyüklükte deri parçaları alındı. Sonra fareler tartıldı. Yaralarının boyutları ölçüldü ve kaydedildi.

Deneyden önceki iki hafta boyunca fareler uysallaştırıldılar. Çünkü bir araştırma çalışması için sinirli hayvanların güvenilir kobaylar olamayacakları anlaşılmıştı. Bu aşamada hiç kimse hangi farelerin tedaviyi kabul edeceklerini, hangilerinin etkilenmeyeceklerini bilmiyordu.

Ameliyattan sonra fareler üç gruba ayrıldılar. Ayrı ayrı kafeslere konuldular. Estebany, ilk grubu, sol elini kafesin altına; sağ elini de üstüne koyarak tedavi etti. Farelerle herhangi bir fiziksel bağlantı yoktu.

İkinci grup da ısı ve beslenme koşulları açısından eşit bakım gördü. Fakat bu grup yalnız bırakıldı. Bu kontrol grubuydu. Üçüncü grup da aynı bakımı gördü. Ama bu gruptaki fareler Estebany tarafından tedavi edilmediler. Bunun yerine bu farelerin kafesi Estebany'nin elinin sıcaklığı oranında ısıtıldı. Bunu sadece sıcaklığın yara tedavisini hızlandırıp hızlandıramayacağını anlamak için yaptılar.

Yaralar 20 gün boyunca düzenli olarak ölçüldü. Böylece iyileşme oranı incelenip, karşılaştırılacaktı. Kafesi ısıtılan farelerin iyileşme hızı ile kontrol grubunun iyileşme hızı arasında önemli bir farklılık yoktu. Estabany' nin tedavi ettiği gruptaki fareler öteki iki gruptaki farelerden daha hızlı bir iyileşme gösterdiler.

Estebany'nin tedavi ettiği farelerin yara izleri hemen hemen bir kalem ucu büyüklüğündeydi. Diğer gruplardaki farelerin yaraları değişik derecelerde iyileşme gösterdiler. Bazı yaralar Estebany'nin grubundakiler kadar küçüktü. Fakat yaraların hemen hemen yarısı daha büyüktü.

Buna benzer bir deney yine Kanada'da Manitoba Üniversitesi'nde yapıldı. Bu kez 300 fare kullanıldı. Projeye çift-kör yöntemi de dahil edildi. Buna deneycilerin yapabilecekleri bilinçaltı hilelerini önlemek için başvuruldu. İkinci bir kontrol olarak da farelerin bir grubu tedavi edildi. Bu tedavide Estebany' nin yöntemi kullanıldı. Bu tedaviyi yapan insanların özel bir şifa verme yetenekleri olduğuna ilişkin iddiaları yoktu. Bu kez de Estebany tarafından tedavi edilenler hızlı bir gelişme gösterdiler.

Oskar Estebany'nin iyileştirme gücü acaba bitkilerin büyümesini hızlandırabilir mi? Dr. Grad bu olasılığı çözümlemek için basit bir deney düzenledi. Arpa tohumları iki grup saksıya ekildi. Bu gruplar X ve Y diye adlandırıldılar. İki grup da maden tuzu eriyiği ile sulandılar. Fakat X grubu Estebany'nin elle tuttuğu eriyik ile sulandı. Estebany cam bir kavanoz içindeki bu eriyiği 30 dakika kadar tuttu. Y grubu normal olarak diğer personel tarafından sulandı. 10. güne gelindiğinde (altta, solda) X grubu hissedilir derecede kontrol grubundan daha uzun ve kuvvetliydi. 14. güne gelindiğinde (altta, sağda) bu fark daha da belli oldu.

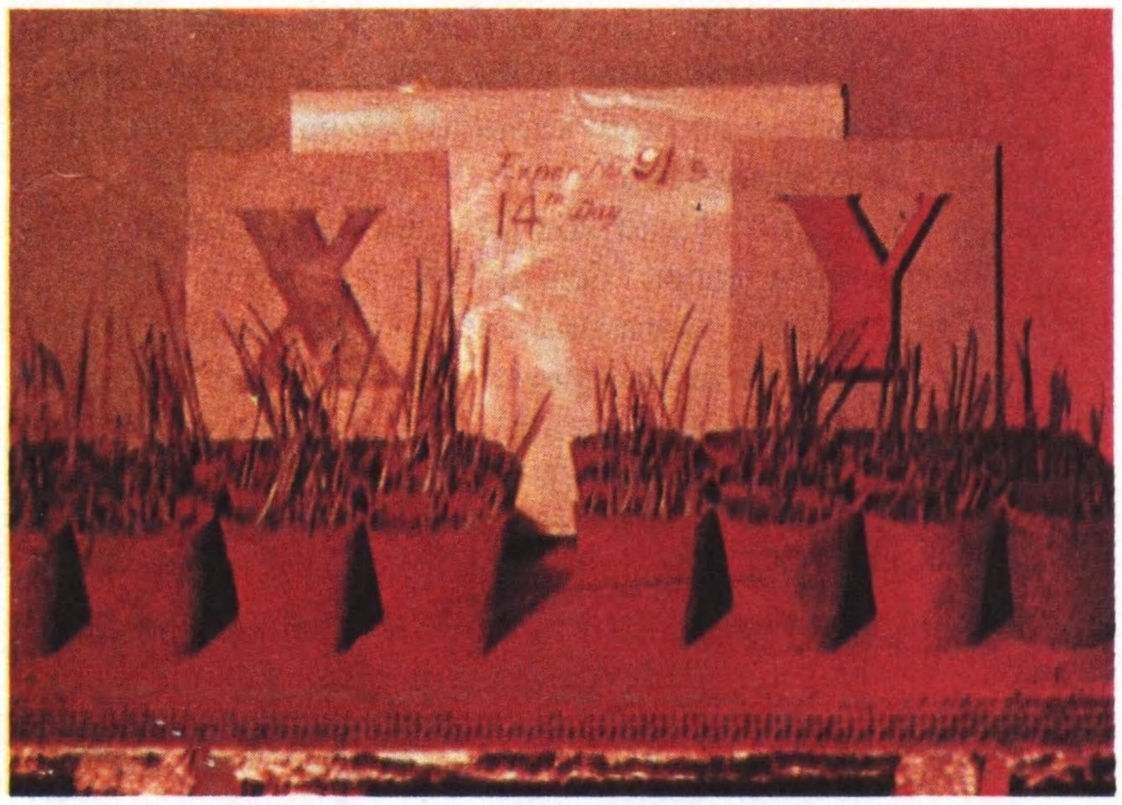

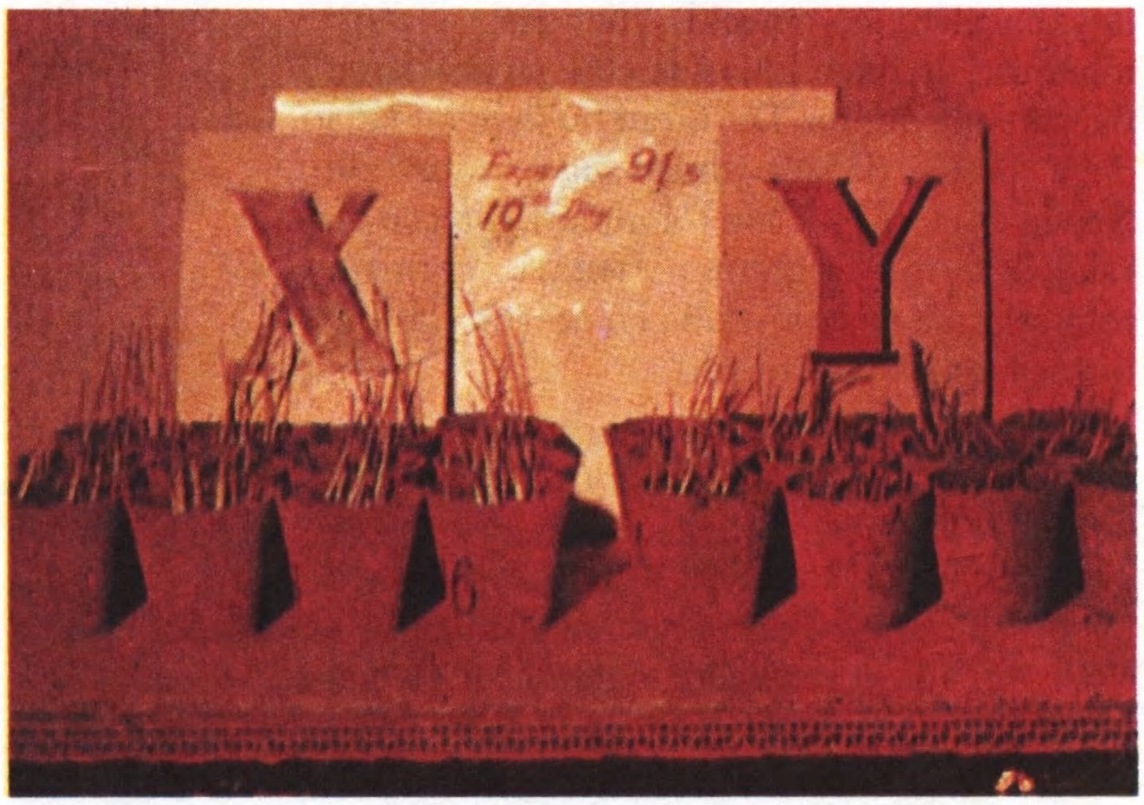

Sifacılık, bitkilerde deneniyor

Bu sonuçlardan sonra Grad önemli bir buluşun eşiğinde olduğunu hissetti Fakat sorunun cevabı neredeydi? Acaba etkin olan belirli bir iyileştirme gücü mü vardı? Gerçi bu, hayvanlarla yapılan deneylerde kanıtlanmışa benziyordu. Eğer böyle bir güç varsa onun sadece hayvanlar âlemi üzerinde etkili olması için bir neden yoktu.

Dr. Grad ilk önce tohumları az miktarda bir maden tuzu eriyiği ile suladı. İçinde tohum bulunan saksıları saydı. Daha sonra bunlar kurutuldu. Sıraya dizildi ve sulandı.

Daha hızlı filizlendiler

Tohumların tedavisinde diğer deneyden farklı tek faktör bazı saksıların Estebany'nin elle tuttuğu maden tuzu eriyiği ile sulanmalarıydı. Estebany'nin deneydeki tek rolü bu oldu. Şifa veren ile saksılar ya da tohumlar arasında doğrudan doğruya bir temas yoktu. Estebany'nin tuttuğu tuz eriyiği ile sulanarak "tedavi edilenler", kontrol grubuna oranla daha çabuk filizlendiler ve daha hızlı büyüdüler.

Şifa verenin el ısısı, suyun içinde bulunan bakterilerin büyümesine yol açıyordu. Dr. Grad sonuçların buna bağlanıp bağlanamayacağını merak ediyordu. Fakat bu olanaksızdı. Çünkü sadece sterilize edilmiş tuz eriyikleri kullanılmıştı. Dr. Grad olasılıkla bağımsız bir gücün söz konusu olduğu sonucuna vardı. Öyle ki, bu güç cam bir engeli aşıp içindeki eriyiği etkileyebiliyordu.

Özel bir etki

Göz önünde tutulacak başka değişkenler de vardı. Dr. Grad şifacının neden olduğu özel bir etkiyi ayırt etmişti. Buna rağmen kesin olarak ne olduğunu gösteremiyordu. Böyle bile olsa, yöntemin araştırılmaya değer başka bir yönü daha vardı: Bu, şifacının psikolojik durumuydu. Bu durumda, "güç" ya da "enerji" en iyi şekilde aktarılabiliyordu.

Estebany ve diğer şifacılar, sakin ve durgun bir düşünüş tarzının şifa vermenin meydana gelebilmesi için gerekli olduğunu da belirtiyorlardı. Dr. Grad bunu göz önünde

tutarak psikolojik durumları farklı üç kişi seçti. Bu üç kişi arpa tohumu testi yapılmadan önce tuz eriyiğine dokunacaklardı. Dr. Grad şu hipotezi kurdu: "Eğer şifacı eriyik üzerinde, dolayısıyla tohumlarda olumlu bir etki yaparsa o zaman kişinin ruh durumuna göre değişik sonuçlar ortaya çıkmalı."

Şifacıların ruhsal durumu

Seçtiği üç insandan biri olan J.B, psikiyatrik açıdan normal bir insandı. J.B. çiçekleri ustaca yetiştirebilen bir bahçıvan olarak tanınıyordu. Diğer ikisi, R.H. ve H.R. dengesizdiler ve psikiyatrik bakım altındaydılar. Grad'ın asıl aradığı, değişik filizlenme ve büyüme hızının olup olmayacağını görmekti. Kendine güvenli ve olumlu kişinin ürünü diğer iki kişininki ile karşılaştırılacaktı.

Her biri, içinde sterilize edilmiş eriyik bulunan damgalı kapları yarım saat ellerinde tuttular. Daha sonra deney önceden olduğu gibi devam etti. Kontrol grubuna ait kaplara kimse elini sürmedi. Yetenekli bahçıvan fark edilir bir başarı sağladı. Onun dokunduğu eriyikle sulanan bitkiler diğerlerine göre daha çabuk filizlendiler ve büyüdüler.

Dr. Grad tohum deneylerinin sonuçlarına dayanarak daha önceki, "dengesiz insanlar tohumlar üzerinde olumsuz etki yapacaklardır" önermesine döndü. Dr. Grad bu uygulamadan daha başka dersler alınacağına inanıyordu. Neden R.H ve H.R'nin tohumları göreceli olarak, kontrol grubunun tedavi görmemiş tohumlarına nazaran daha iyi geliştiler? Bunun bir açıklaması var mıydı?..

Dr. Grad suyu tedavi amacıyla kullanırlarken nasıl bir yaklaşımda ve ruh durumunda bulunduklarını öğrenmek için, bu üç kişiyi sorguya çekti. Dr. Grad, R.H'nin deneyin amacını öğrendiği zaman birdenbire neşelendiğini ve canlı bir ilgi gösterdiğini öğrendi. R.H. kabı kucağında ihtimamla tutmuştu. Tam tersine

Oskar Estebany tarafından tedavi edilen fidelerdeki büyüme hızıyla diğer sıradan laboratuvar elemanları tarafından tedavi edilenler arasındaki önemli gelişme farkı bu kartta görülebilir (altta). Fakat zihnen zayıf insanlar bitkilerin büyümesi üzerinde farklı bir etki yaratabilirler mi? Dr. Grad bunun için bir deney yaptı. Grad bu deneyde bir normal kişi, bir psikozlu hasta ve bir de sinir hastası kullandı. Her biri aynı sayıda içinde fide bulunan saksıyı tuttular, suladılar ve baktılar. Bu testlerin sonuçları (sağda) kesin gibi görünüyor. Bu deneyde bir şekilde normal kişinin olumlu ruh durumu, organik maddenin büyümesini sağladı. Daha da önemlisi bazı şifacılar bitkilerin sağlıklı bir şekilde büyümelerini hızlandırıyorlar.

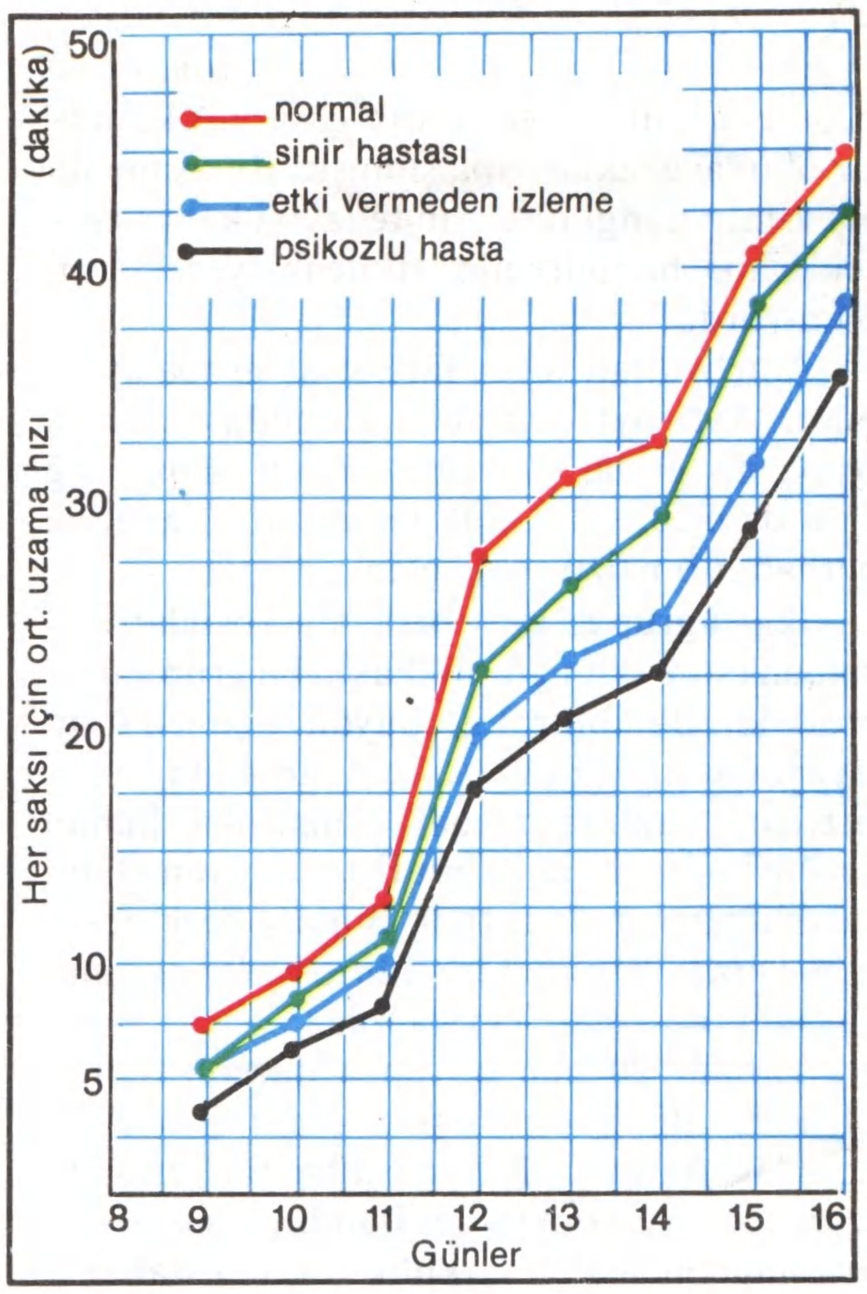

H.R'nin sıkkın ve üzüntülü bir ruh durumu vardı. Dr. Grad bunun H.R'nin her zamanki hali olmadığını, bunun deney yapıldığı zaman ortaya çıktığını kanıtladı. Deney, bir etken gibi görünüyordu.

Dr. Grad sonuçta elle dokunma ile meydana gelen değişikliklerden neyin sorumlu olduğu sorusunu cevaplandıramadı. Fakat fare ve arpa deneylerinden bazı sonuçlar çıkarabileceğine inandı. Elle dokunmanın hücre büyümesini teşvik ettiğine ilişkin ipuçları vardı. Bu da belli bir enerjiyi gerektiriyordu. Bu enerji sadece ısı değildi. İkinci sonuca da biri normal, ikisi psikiyatrik olarak olumsuz üç denekle yaptığı deneyden vardı. Bu, kişinin deney zamanındaki ruh durumunun tedavide etkin bir rol oynadığını gösteriyordu.

Dr. Grad daha da ileri gitti. Bu deneylerin tedavi eden ve hasta arasındaki ilişkinin önemini belirtip belirtemeyeceğini merak etti. Bu ilişki kuvvetli ve olumlu olduğu zaman, şifa verme yöntemine yardım edecek bir enerji doğurabilir ya da aktarabilirdi.

Destekleyici bulgular var

Birçok öncü araştırma gibi Dr. Grad'ın çalışması da ortaya bir sürü soru attı. Bu soruların cevaplanması tıbba ve insanlığa büyük yarar sağlayacaktır. Onun deneyleri diğer bilim adamlarının da bu yolda araştırma yapmalarını teşvik etti. Birçok bilim adamı Dr. Grad'ın bağımsız bir şifa verme enerjisinin var olduğuna ilişkin açıklamalarını destekleyen bulgular elde ettiklerini belirttiler. Bu konuda araştırmalar sürüyor. Böyle bir enerjinin olup olmadığını, bekleyip göreceğiz.

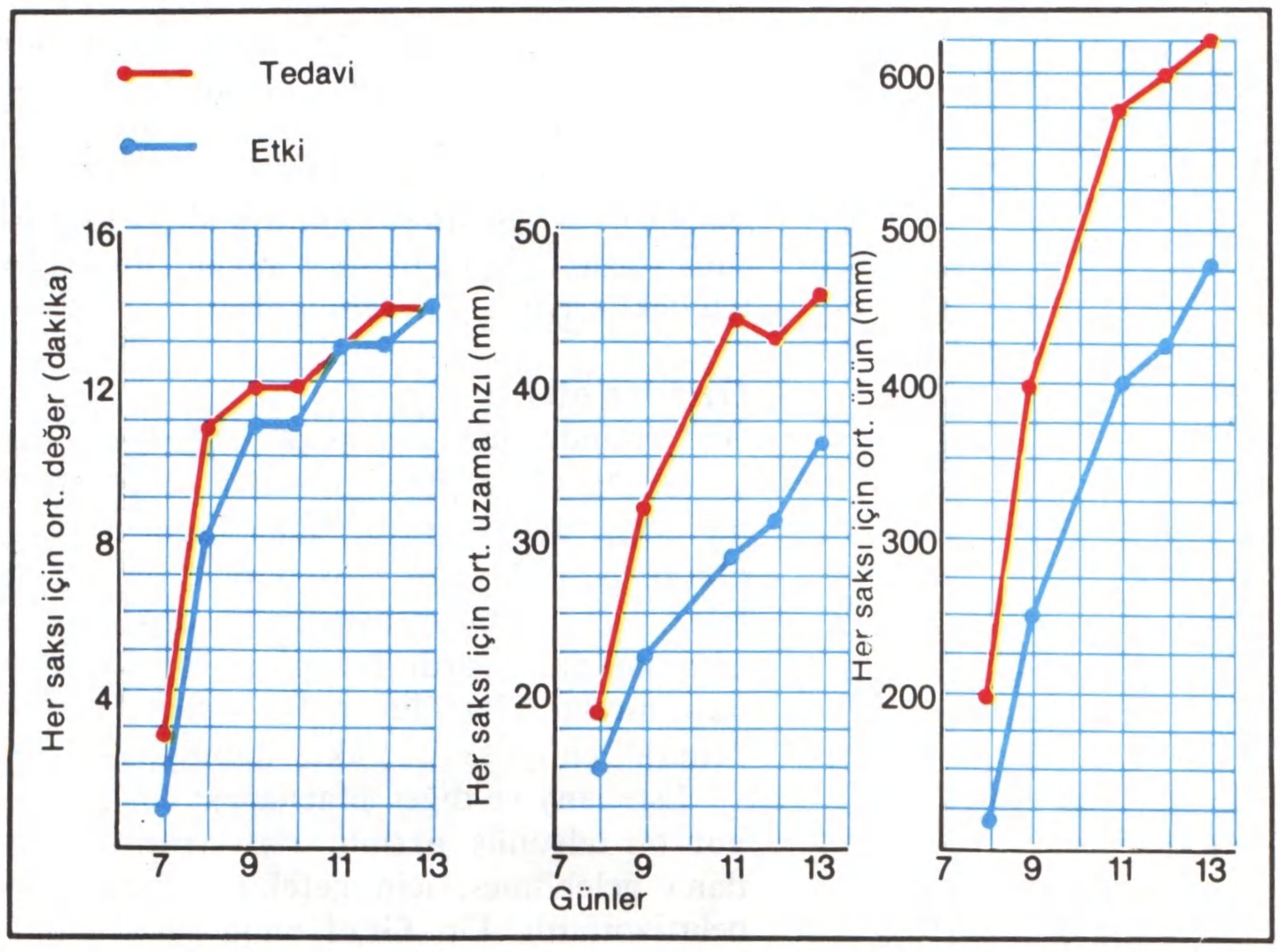

Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN Bilinmeyen DÜNYASI

KARACAN

5. CİLT KAPAKLARI BAYİNİZDE... TÜKENMEDEN ALIN!

Bugüne kadar yayınlanan her cilt kapağı için 600 TL'lık posta pulunu taahhütlü olarak yayınevimize veya İş Bankası Cağaloğlu Şb. 20 No'lu hesaba yatırıp, makbuz suretini gönderdiğinizde cilt kapakları adresinize gönderilecektir.

İstek sahibinin
Adı, soyadı:.....
Adresi: .....
.....

İstenen cilt kapağı
1. CİLT KAPAĞI □ 3. CİLT KAPAĞI □
2. CİLT KAPAĞI □ 4. CİLT KAPAĞI □

Tutarının gönderim şekli
Posta pulu □
Banka havalesi □

Hayatı "yeni" bilgilerle tanıyın!

KARACAN OXFORD

GENEL KÜLTÜR ANSİKLOPEDİSİ

Oxford Üniversitesi Yayınları ve Karacan İşbirliği

Dünya, eski dünya değil.
Durmadan değişiyor.
İşte size, çağımızın en son bilgileriyle
donatılmış yepyeni bir ansiklopedi:
Karacan Oxford
Genel Kültür Ansiklopedisi
Alanlarında en önde gelen
İngiliz ve Türk uzmanlar tarafından
ortaklaşa hazırlanmış,
çağdaş bilgilerle donatılmış
eşsiz bir bilgi hazinesi.

Doğayı, dünyayı, evreni, sanat ve
teknolojiyi her yönüyle
çağdaş biçimde öğrenmek
çağdaş bilgilerle tanımak için:
Karacan Oxford
dünya ülkeleriyle aynı anda
Türkiye'de!

Karacan Oxford
Genel Kültür Ansiklopedisi
Ana Konuları

Doğa ve İnsan
Yaşadığımız Dünya
Ülkemiz
İnsanlığın Tarihi (3 cilt)
Sanat Dünyası
Teknoloji Dünyası
İnsan ve Toplum
Evren

Ayrıca, aradığınız bilgiyi
kolayca bulmanızı sağlayan
Alfabetik Genel Dizin.

KARACAN OXFORD

GÜZEL SANATLAR / SAATCHI & SAATCHI